



Onsdag den 20. marts 2013 (D)

1

72. møde

Onsdag den 20. marts 2013 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministre til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid). (Se nedenfor).

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 181:

Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Beskyttelse af børn og unge mod overgreb m.v.).

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 13.03.2013).

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 182:

Forslag til lov om ændring af lov om menighedsråd. (Bedre samarbejdsmuligheder, lempelse af udvalgsstrukturen, nye regler om fælles menighedsråd, forenkling af arbejdsgange m.v.).

Af ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen).

(Fremsættelse 13.03.2013).

1) Til justitsministeren af:

Martin Henriksen (DF):

Hvordan vurderer ministeren, at det nuværende indvandringsmønster vil påvirke bandemiljøet i fremtiden?

(Spm. nr. S 1399).

2) Til justitsministeren af:

Karsten Lauritzen (V):

Er det efter ministerens opfattelse sikkert, at regeringens ændring af den kriminelle lavalder fra 14 til 15 år ikke har haft nogen indflydelse på de kriminelle banders rekruttering af nye medlemmer og hjælpere?

(Spm. nr. S 1407).

3) Til transportministeren af:

Karsten Lauritzen (V):

Er ministeren tilfreds med det arbejde, som Banedanmark har udført i forbindelse med reparation af den påsejlede jernbanebro over Limfjorden for snart et år siden, og agter ministeren at placere et ansvar i ministeriet eller hos Banedanmark for den meget kraftige forsinkelse af reparationen, der har haft meget store konsekvenser for nordjyderne?

(Spm. nr. S 1409. Medspørger: Preben Bang Henriksen (V)).

4) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Louise Schack Elholm (V):

Hvad ligger til grund for regeringens kursskifte i forhold til nedrivningspuljen, som regeringen tidligere har afvist gang på gang?

(Spm. nr. S 1410).

5) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Louise Schack Elholm (V):

Hvilken betydning har nedrivningspuljen for lovforslaget om ændring af fordeling af byfornyelsesmidlerne, som blev vedtaget tidligere i indeværende folketingsår?

(Spm. nr. S 1411).

6) Til beskæftigelsesministeren af:

Bent Bøgsted (DF):

Er ministeren enig i, at det er vildledning af Folketinget, når hun i et

svar til Beskæftigelsesudvalget den 13. december 2013 oplyser, at

»Det er ikke muligt at sige præcist, hvor mange der faktisk vil op-

bruge dagpengereetten i de enkelte måneder«, når topembedsmænd i

hendes eget ministerium ifølge Ekstra Bladet den 15. marts 2013 al-

lerede den 5. december vidste, at langt flere stod til at ryge ud af

dagpengesystemet end forventet?

(Spm. nr. S 1406).

7) Til beskæftigelsesministeren af:

Bent Bøgsted (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at regeringen først den 10. januar

2013 erkendte, at 17.000-23.000 mennesker forventedes at ryge ud

af dagpengesystemet – eller op til næsten dobbelt så mange som for-

udsagt i akutupakken – når ministeren, ifølge oplysninger i Ekstra

Bladet den 15. marts 2013, allerede den 17. december 2012 havde

fået forelagt oplysninger om, at op til 23.000 personer stod til at mi-

ste deres dagpenge?

(Spm. nr. S 1408).

8) Til forsvarsministeren af:

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Når ministeren i et interview til TV 2 Nyhederne om de afghanske

tolke, der arbejder for de danske styrker i Afghanistan, udtaler, at

»jeg synes, at det vigtige er, at vi tager os af dem, vi har et ansvar

overfor«, hvorledes forestiller ministeren sig da, at den danske rege-

ring skal tage sig af tolkene?

(Spm. nr. S 1402).

9) Til forsvarsministeren af:

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Vil ministeren gøre rede for, hvorledes problemstillingen omkring

de tolke, forsvaret anvender i Afghanistan, er anderledes end pro-

blemstillingen omkring de tolke, forsvaret anvendte i Irak indtil

2007?

(Spm. nr. S 1403).

10) Til forsvarsministeren af:

Troels Lund Poulsen (V):

Hvad forventer ministeren sig af den redegørelse om de afghanske tolke, som ministeren har iværksat, og hvad er ministerens vurdering med hensyn til, hvornår Folketinget kan forvente, at redegørelsen foreligger?

(Spm. nr. S 1404).

11) Til forsvarsministeren af:

Troels Lund Poulsen (V):

Hvad er ministerens holdning til, at ministeren tre gange i uge 11 har givet Folketinget og offentligheden oplysninger, der senere har vist sig ikke at være korrekte, og kan ministeren garantere, at der i den pågældende sag om de afghanske tolke ikke er andre af de oplysninger, som ministeren har videregivet til offentligheden eller Folketinget, der ikke er korrekte?

(Spm. nr. S 1405).

12) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Christian Langballe (DF):

Vil ministeren uddybe sin sammenligning mellem Vatikanet og Iran, som han fremsatte i forbindelse med pavens udnævnelse?

(Spm. nr. S 1412).

Miljøministeren (Ida Auken):

Lovforslag nr. L 192 (Forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning, lov om vandløb og lov om forpligtende kommunale samarbejder samt om ophævelse af lov om et kvalitetsstyringssystem for den kommunale sagsbehandling på natur- og miljøområdet. (Forenklet indberetning af tilsynsresultater ang. vandforsyningsanlæg, brugerbetaling ved administration af offentlige pumpelag og ophævelse af kvalitetsstyringsloven m.v.)) og

Lovforslag nr. L 193 (Forslag til lov om ændring af miljømålsloven. (Forenkling af planprocessen for Natura 2000-planer og styrkelse af interessentinddragelse m.v.)).

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Lovforslag nr. L 194 (Forslag til lov om barseludligning for selvstændigt erhvervsdrivende),

Lovforslag nr. L 195 (Forslag til lov om ændring af lov om udstationering af lønmodtagere m.v. (Flere oplysninger i Registret for Udenlandske Tjenesteydere (RUT) og ændring af fristen for at anmelde ændringer heri, hjemmel til administrative bødeforelæg m.v.)) og

Lovforslag nr. L 196 (Forslag til lov om ændring af lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og forskellige andre love. (Ændring af sammensætningen af bestyrelsen i LD, ATP, AES m.v.)).

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Lovforslag nr. L 197 (Forslag til lov om ændring af lov om Institut for Menneskerettigheder – Danmarks Nationale Menneskerettighedsinstitution – og lov om Dansk Institut for Internationale Studier. (Udvidelse af Institut for Menneskerettigheders bestyrelse med et medlem udpeget af Grønlands Råd for Menneskerettigheder og ændring af kompetence til at udpege medlemmer til Dansk Institut for Internationale Studiers bestyrelse)).

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Lovforslag nr. L 198 (Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om ansøgninger, anmeldelser, anmodninger, meddelelser og erklæringer til offentlige myndigheder. (Overgang til obligatorisk digital selvbetjening for borgere for så vidt angår ansøgning om økonomisk fripladstilskud, meddelelse om valg af læge, ansøgning om navngivning og navneændring, indgivelse af erklæring om faderskab, anmeldelse af cykeltyveri m.v.)).

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Lovforslag nr. L 199 (Forslag til lov om ændring af lov om fremme af vedvarende energi. (Ændring af støtte til visse solcelleanlæg)).

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Lovforslag nr. L 200 (Forslag til lov om ændring af lov om forsvarrets formål, opgaver og organisation m.v. (Ændringer om forsvarrets uddannelser og om organiseringen af ledelsen af forsvaret)).

Eyvind Vesselbo (V) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 79 (Forslag til folketingsbeslutning om en skærpet indsats for bortførte børn).

Liselott Blixt (DF) m.fl.:

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Mødet er åbnet.

I dag er der en lang række anmeldelser:

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Lovforslag nr. L 187 (Forslag til lov om Danpilot).

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Lovforslag nr. L 188 (Forslag til lov om ændring af lov om frikommuner. (Yderligere forsøgsmuligheder for frikommunerne)).

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Lovforslag nr. L 189 (Forslag til lov om ændring af lov om fremstilling, præsentation og salg af tobaksvarer. (Forbud mod salg af løs snus og lignende tobaksprodukter i Danmark)).

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Lovforslag nr. L 190 (Forslag til lov om ændring af integrationsloven og lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats. (Tilbud om en integrationsplan, helbredsmæssig vurdering af nyankomne flygtninge m.v.)).

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Lovforslag nr. L 191 (Forslag til lov om ændring af lov om andelsboligforeninger og andre boligfællesskaber. (Udvidelse af sælgerens oplysningsforpligtelse ved salg af andelsboliger og indførelse af karensperiode for anvendelse af valuarvurdering og offentlig vurdering ved værdiansættelse af foreningens ejendom m.v.)).

Beslutningsforslag nr. B 80 (Forslag til folketingsbeslutning om gratis HPV-vaccination til kvinder født i årene 1993 til 1995) og

Beslutningsforslag nr. B 81 (Forslag til folketingsbeslutning om opsporing og forebyggelse af prostatakræft).

Christian Juhl (EL) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 82 (Forslag til folketingsbeslutning om genoptjening af dagpengeret ved løntilskud og virksomhedspraktik),

Beslutningsforslag nr. B 83 (Forslag til folketingsbeslutning om genoptjening af dagpengeret ved jobrotation),

Beslutningsforslag nr. B 84 (Forslag til folketingsbeslutning om genoptjening af dagpengeret ved uddannelsesaktivering),

Beslutningsforslag nr. B 85 (Forslag til folketingsbeslutning om opgørelse af dagpengesats i timer) og

Beslutningsforslag nr. B 86 (Forslag til folketingsbeslutning om ret til fuld dagpengesats for nyudlærte).

Per Clausen (EL) og Stine Brix (EL):

Beslutningsforslag nr. B 87 (Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod bisfenol-A).

Peter Skaarup (DF) m.fl.:

Forespørgsel nr. F 36 (Hvad kan ministeren oplyse om den eskalerende bandekonflikt, hvordan vil regeringen sikre, at banderne bliver revet op med rod, og har myndighederne tilstrækkelige ressourcer og redskaber til arbejdet?).

Liselott Blixt (DF) m.fl.:

Forespørgsel nr. F 37 (Hvad kan ministeren oplyse om 4-årsfristen i den lægelige videreuddannelse, og hvordan vil ministeren sikre, at læger ikke falder for fristen med det resultat, at de bliver afskåret fra at søge uddannelsesstillinger, der kan føre til en autorisation som speciallæge?).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Til Folketingets dagsorden onsdag den 20. marts 2013 har udenrigsministeren (Villy Søvndal) meddelt mig, at han i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, ønsker at give Folketinget en skriftlig

Redegørelse om Organisation for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE).
(Redegørelse nr. R 9).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil fremgå af www.folketingstidende.dk.

Redegørelsen vil komme til forhandling tirsdag den 9. april 2013.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministre til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Kl. 13:03

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget kulturministeren og børne- og undervisningsministeren.

Til kulturministeren er anmeldt følgende spørger:

Flemming Damgaard Larsen (V)

Morten Marinus (DF)

Jørgen Arbo-Bæhr (EL)

Til børne- og undervisningsministeren er anmeldt følgende spørger:

Anni Matthiesen (V)

Lars Dohn (EL)

Vivi Kier (KF)

Peter Juel Jensen (V)

Er der flere, der ønsker at melde sig som spørger?

Det ser ikke ud til at være tilfældet.

I første runde har spørger og minister begge op til 2 minutters taleid, herefter følger to runder, hvor spørger og minister hver gang har 1 minuts taleid.

Jeg starter med at give ordet til hr. Flemming Damgaard Larsen, Venstre.

Kl. 13:04

Spm. nr. US 98

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for det, formand, og tak til kulturministeren for, at hun kan komme her i dag og besvare spørgsmål i spørgetimen.

Det er jo således, at regeringen bruger rigtig mange ord på at sige pæne ting om yderområderne – de små øer, øerne i det hele taget – og sige, at man vil gøre noget for dem. Men den konkrete indsats lader virkelig meget tilbage at ønske. Der er ikke nogen konkrete initiativer fra regeringens side, der virkelig kan gøre en forskel på den pressede situation, som mange yderområder og herunder også de små øer er i.

Men så har det været glædeligt, at kulturministeren på et tidspunkt sagde, at kulturministeren ville komme med en handlingsplan på det kulturelle område, der så mere målrettet var designet til yderområderne. Der vil jeg så godt spørge, hvornår en sådan handlingsplan kommer, hvad de store overskrifter i handlingsplanen vil være – jeg er godt klar over, at vi ikke kan gå i detaljer i dag, men alligevel: Hvad det er for nogle temaer, der vil blive slået an i den her handlingsplan, og hvad det er for særlige områder geografisk, ministeren måske vil gå ind i med en sådan kulturel handlingsplan, således at vi igen kan få yderområderne, herunder øerne og de små øer, til at se, at de er nogle centrale spillere i det samlede Danmarksbillede?

Kl. 13:06

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Kulturministeren.

Kl. 13:06

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Tak for det, og tak for spørgsmålet. Det er således, at min forgænger satte et arbejde i gang, som har afstedkommet seks meget store møder rundt om i landet fra december til nu. Jeg har selv deltaget i de fire af dem, og min forgænger i de to første.

Det handlede om, at vi samlede 25 nøglepersoner fra et relativt stort område – f.eks. har jeg holdt et møde i Aalborg, og det kan vi tage som et eksempel, hvor det så var dækket ind, om jeg så må sige, af de kommuner, der ligger i Nordjylland – til et inspirationsmøde,

hvor man har fortalt, hvad man gør med hensyn til kunst og kultur i de her områder, og hvad man har brug for i form af håndsrekninger osv.

Så har vi haft et meget stort møde i Vejle i den forgangne uge, den 12. marts, hvor vi inviterede alle formændene for kulturudvalgene i kommunerne og alle de 150 mennesker, som har deltaget i de seks møder – Bornholm var stedet for det sidste møde, jeg deltog i, for at tage det som et eksempel. Der er nu nedsat fem arbejdsgrupper, som skal arbejde med nogle temaer, som har været centrale og er blevet samlet sammen efter den her proces, og de skal aflevere deres bidrag til oktober.

Så regner jeg med, at vi kan bruge de bidrag til at lave det, man kunne kalde en handlingsplan. Jeg er lidt overrasket over, at jeg selv skulle have brugt det ord, men det kan jeg godt have gjort. Men det ligger sådan ikke lige for mig at sige handlingsplan. Men der vil i hvert fald komme et forslag til, hvordan vi kan komme videre, og hvordan vi kan støtte i hele landet, dvs. også i de yderste dele.

Kl. 13:07

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 13:08

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for svaret. Det er jo rigtig fint, at ministeren inddrager lokalbefolkningen og får inspiration og ideer fra lokalbefolkningen, som jo skal leve under det her og lever ude omkring i yderområderne. Så det er meget tilfredsstillende.

Men jeg vil godt høre, om regeringen og ministeren selv har gjort sig nogle overvejelser, med hensyn til hvad der skal ske af konkrete ting på området, og også om regeringen er villig til at prioritere økonomiske midler til det, så der rent faktisk kan ske noget, der kan gøre en forskel.

Kl. 13:08

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ministeren.

Kl. 13:08

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Tak. En af de arbejdsgrupper, der er nedsat, hedder kulturturisme og skal altså arbejde besluttet med det tema – og det er en erhvervsmand, der er tovholder i den. Det er altså vigtigt, at vi inddrager de erfaringer, der er i lokalområdet, og også dermed får et overblik over, hvad det er, der rent faktisk efter lokalområdets egne erfaringer og den viden, lokalbefolkningen besidder, der er brug for. Det er det, der er ideen.

Så må vi se, om der skal penge til. Det kan jeg ikke afvise på forhånd, det vil jeg ikke afvise på forhånd, men det er jo så et finanslovsanliggende til den tid.

Kl. 13:09

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 13:09

Flemming Damgaard Larsen (V):

Er det således, at disse arbejdsgrupper, som nu er nedsat, arbejder med et tema, som så skal – hvad skal jeg sige? – presses ned over alle lokalområder i Danmark? Man kunne jo forestille sig, at der er forskel på, hvad der inden for et område skal gøres på Erritsø eller Fejø eller Ærø eller Tunø, og så er det vigtigt, at man ikke sådan bare har én firkantet model, man så presser ned over alle lokalområder og yderområder her i Danmark, men at man også ser på, hvad styr-

keområderne er, hvad behovene er fra sted til sted. Er det meningen, eller hvad?

Kl. 13:10

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ministeren.

Kl. 13:10

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Det er bestemt ikke meningen, at der er noget, der skal trækkes ned over hovederne på nogen. Der udarbejdes et, det er måske et lidt forkert udtryk at sige idékatalog, men alligevel, et katalog over, hvilke muligheder der er, hvad man kan se der skal til, hvis man f.eks. skal øge kulturturismen. Hvis man skal synliggøre kulturen som en del af det, der trækker vækst og kræfter til et område, hvordan kan man så gøre det? Hvad er det for nogle ideer, hvad er det for nogle praktiske forhold, man skal se for sig?

Det er ikke meningen, at vi laver noget, som trækkes ned over alle kommunerne, nej, det er således, at man kan inspireres af det, og vi kan lave nogle projekter, som kan være med til at udvikle nogle ting, som nogle gerne vil være med til at udvikle. Så det er et tilbud og nogle muligheder, som vi gerne vil levere fra Kulturministeriet. Og jeg glemte at nævne, at by-, bolig-, og landdistriktsministeren også er involveret i det her og har været med til nogle af møderne, og hans ministerium har været repræsenteret ved alle møderne.

Kl. 13:11

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det.

Så giver jeg ordet til den næste spørger, og det er hr. Morten Marinus.

Kl. 13:11

Spm. nr. US 99

Morten Marinus (DF):

Tak for det. Det, at jeg godt vil spørge kulturministeren om noget i dag, er jo en udløber af den debat, vi havde i fredags om medieaftalen. Der kom ministeren ind på noget i sin afslutning omkring betinget slukning af FM-båndet for at gå over til DAB-radio. Det er jo sådan, at FM-båndet skal slukkes i 2019, hvis 50 pct. af radiolytningen i 2018 er gået over på DAB.

Så kunne jeg godt tænke mig at spørge ministeren om, hvad hendes holdning er til DR's strategi om, hvordan man skal bruge og udnytte de her DAB-kanaler indtil en eventuelt betinget slukning af FM-båndet.

I Dansk Folkeparti er vi jo lidt bekymrede for de programmer og værter, der i dag – i gåseøjne – bliver tvangsforflyttet fra f.eks. P4 over på DAB-radioens P5. Det vil sige, at der er programmer og værter, som bliver flyttet over på P5, og at der er licensbetalere, som i dag er forvante med, at de som licensbetalere kan modtage det, de hele tiden har kunnet på P4.

Så jeg kunne egentlig godt tænke mig, at vi startede der og hørte ministerens holdning til den DR-strategi, der åbenbart er lagt.

Kl. 13:12

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ministeren.

Kl. 13:12

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Tak. Faktisk er jeg ikke i stand til at gøre rede for den DR-strategi netop på det område. Det er jeg lidt ærgerlig over. Men jeg vil gå ud fra, at den strategi er lavet af bestyrelsen og ledelsen i Danmarks Radio.

Det om selve programflytningen, altså hvilke valg man træffer, og hvilke programmer man agter at flytte fra FM-båndet til DAB-radio, kan jeg faktisk ikke svare på her. Så jeg vil meget gerne svare skriftligt, sende et skriftligt svar. Uden at der er blevet bedt om det, vil jeg gerne sende et skriftligt svar til spørgeren.

Kl. 13:16

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Morten Marinus.

Kl. 13:13

Morten Marinus (DF):

Jamen i det skriftlige svar kan vi så få nogle ting uddybet. For jeg synes jo, at det er lidt uheldigt, at der er en lang række licensbetalere, som i dag er nødt til at gå ud og købe og investere – altså inden en slukning af FM-båndet – i en DAB-radio for at kunne modtage de programmer og høre de værter, som de er vant til at høre, og som de egentlig har en vis forventning om fortsat at kunne høre indtil en eventuel slukning af FM-båndet. Jeg kan nævne populære værter som Niels Boesdal og Margaret Linhardt, tidligere Giro 413-værtinde – hun er så blevet erstattet, efter hvad jeg kan lytte mig frem til, af en mandsperson med en radiostemme lige så folkeforførende som vådt bølgepap, og det er måske ikke ligefrem det, som licensbetalerne har en forventning om – og så til sidst Jørgen de Mylius, hvis populære Eldoradoprogram altså er skåret ned på FM-båndet fra 7 timer om ugen til 2 timer om ugen, og så er det – i gåseøjne – blevet tvangsforflyttet til DAB-radio.

Kl. 13:14

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ministeren.

Kl. 13:14

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Det vil jo altid være sådan i en overgangsperiode. Det har jo også ligget som en forståelse i mediaaftalen, at når man laver en overgangsperiode, hvor man siger, at frem til 2019 vil man gradvis, så vidt det nu er muligt, se, om man kan overføre 50 pct. til DAB-radio for at lukke FM-båndet, så er det jo en overgang. Så må der jo være nogle, der kommer til at miste et program, medmindre de har mulighed for at tage det med en DAB-radio.

Kl. 13:15

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Morten Marinus.

Kl. 13:15

Morten Marinus (DF):

I Dansk Folkeparti har vi hidtil opfattet Danmarks Radios DAB-radio som noget supplerende og som noget ekstra, og der synes jeg da, at P7 er et glimrende eksempel på, hvordan man egentlig har samme genre som P3, men alligevel bruger P7 til at gå i dybden med nogle ting. Det har vi ikke nogen problemer med. Der synes vi faktisk at man rammer sagen lige på kornet.

Det, vi har problemer med, er jo altså, at befolkningen inden en lukning af FM-båndet nu skal ud at investere i DAB-radiomodtagere for at kunne modtage det, de hidtil har modtaget, og som de betaler licens for. Vi fik i forbindelse med medieforliget, mediaftalen, et papir fra Brancheforeningen ForbrugerElektronik, der har regnet sig frem til, at det vil koste forbrugerne næsten 7, 2 mia. kr. at udskifte alle FM-radioer, inklusive bilradioer, her i Danmark til DAB.

Jeg synes bare ikke, at vi skal skynde på denne proces allerede nu. Så jeg må indrømme, at jeg altså tror, at vi har et lille problem med Danmarks Radio i det her tilfælde.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ministeren.

Kl. 13:16

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Dansk Folkeparti er jo med i medieforliget. Derfor kunne det jo være relevant at tage det op i medieforligskredsen som et tema, vi gerne vil have drøftet i den kreds for at høre, om vi misforstår hinanden, eller hvad der er tankegangen. Så det vil jeg da invitere til på foranledning af spørgeren. Det synes jeg at sagen fortjener.

Kl. 13:16

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det.

Så er det den næste spørger i rækken. Det er hr. Jørgen Arbo-Bæhr fra Enhedslisten.

Kl. 13:16

Spm. nr. US 100

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg bliver jo desværre nok nødt til at spørge ministeren om hendes mening om bogmarkedet. Vi har haft en forfærdelig masse møder, ikke mindst blandt kulturordførerne. Vi har haft et samråd, vi har haft møder med brancheorganisationer osv. Og i dag mødes forligspartierne, og af en eller anden underlig grund er jeg udelukket.

Derfor vil jeg godt høre kulturministeren, om hun har nogle meninger om bogmarkedet, herunder en mening om spørgsmålet om faste bogpriser i modsætning til det liberaliserede marked. Derfor vil jeg godt høre, hvilke holdninger ministeren har til dette spørgsmål.

Kl. 13:17

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ministeren.

Kl. 13:17

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Jeg havde jo ikke ventet, at jeg skulle få det spørgsmål fra hr. Jørgen Arbo-Bæhr fra Enhedslisten, som er det eneste parti, der ikke er med i forligskredsen om liberalisering af bogmarkedet.

Da jeg skal have et møde lidt senere her i eftermiddag med forligskredsen og vi i selve forligskredsen har aftalt, at vi tager stilling til, hvordan vi vil håndtere de forslag, som bogmarkedets interesser fremlagde på et møde i Kulturministeriet den 11. marts, synes jeg, at jeg vil forbeholde mig ret til at vente, til jeg har haft det møde med forligskredsen og forligskredsen har taget stilling til spørgsmålet, inden jeg kategorisk siger et eller andet om det tema her.

Kl. 13:18

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 13:18

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Tak for det svar. Men som udgangspunkt har ministeren vel en mening. Jeg synes, at det er nødvendigt at diskutere det, når nu alle brancheorganisationer har slået sig sammen om at lave et stykke papir, som jeg kan forstå ikke nyder fremme blandt forligspartierne.

Jeg vil også gerne høre, om ikke ministeren har en mening om, hvorvidt de har taget fejl, eller om der bygges på nogle forkerte tal. Som udgangspunkt synes jeg, at ministeren også skal tage stilling til det her i Folketingssalen.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ministeren.

Kl. 13:18

Der er jo også lavkonjunktur lige nu, som har berørt hele detailhandelen, og som selvfølgelig også berører boghandlerne. Så det her er et mere kompliceret billede, og jeg tvivler på, at vi kan løse det ved Kulturudvalgets hjælp.

Kl. 13:22

Kulturministeren (Marianne Jelved):

På det møde, vi havde den 11. marts, hvor hr. Jørgen Arbo-Bæhr deltog, og hvor resten af Kulturudvalgets partier var repræsenteret, fremgik det, at nogle interessenter bruger statistikken på én måde, og andre bruger den på en anden måde. Det vil sige, at der ikke hos alle dem, der var inviteret, var enighed om, hvad det centrale problem er.

Hvis man går alle de argumenter og tal igennem og den måde, de blev brugt på, må man sige, at det, der slår mig, er, at dem, der egentlig har et problem på hele det her bogmarked, er boghandlerne. Der bliver solgt flere bøger, der bliver læst flere bøger, der bliver produceret flere titler, end der er blevet i 2001 for at tage et fiks punkt. Der er flere læsere, end der har været før, der er færre, der læser faglitteratur, det kan man forstå skyldes brugen af nettet.

Men dem, der virkelig har et problem, er boghandlerne. Og hvordan vi skal håndtere det problem, har jeg ikke nogen færdig løsning på lige nu.

Kl. 13:20

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 13:20

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det kan man jo diskutere på det møde lidt senere. Nu har man sagt, at der bliver læst flere bøger. Ja, det er en del af udviklingen i Danmark. Stigningen var i virkeligheden større fra 1993 til 2001, hvor det blev liberaliseret, end fra 2001 til i dag. Så som udgangspunkt synes jeg, at man skal man kigge enten længere frem eller længere tilbage.

På det møde, vi havde, deltog alle brancheorganisationerne, det var Forlæggerforeningen, det var Boghandlerforeningen, det var forfatterne foreninger. Og på den anden side var det Konkurrencerådet, som jo er det, der står bag den gamle liberalisering.

Så som udgangspunkt vil jeg gerne høre, om ministeren ikke selv har en mening om, hvorvidt faste bogpriser er bedre end et liberaliseret marked, som kun går ud på at flytte en del fra boghandlere til supermarkeder.

Kl. 13:21

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ministeren.

Kl. 13:21

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Der er jo sket meget mere end det, at der er blevet flyttet bøger fra boghandlerne til supermarkederne. Der er også blevet flyttet andre bøger. Undervisningsmaterialer bliver nu handlet direkte mellem forlagene og skolerne eller uddannelsesstederne. Biblioteksbøger bliver heller ikke handlet gennem boghandlere længere, e-bøgerne bliver heller ikke handlet gennem boghandlere, de bliver handlet direkte mellem forlagene og dem, der køber e-bøger, i hvert fald i stor udstrækning. Derfor er det jo svært at se, at det ikke betyder noget for boghandlerne som forretning, at visse store handler, som før er gået igennem boghandlerne, nu går uden om boghandlerne.

Det kan vi jo ikke rette på i Folketinget. Vi bestemmer jo ikke, på hvilken måde forlagene skal sælge deres materialer. Derfor synes jeg også, det er svært at komme med en god idé til, hvordan vi i anførselstegen redder boghandlerne.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke anmeldt flere spørgere til kulturministeren.

Vi går derfor videre til børne- og undervisningsministeren, og vi starter med den første spørger, fru Anni Matthiesen fra Venstre.

Kl. 13:22

Spm. nr. US 101

Anni Matthiesen (V):

Tak for det. Jeg vil gerne tale lidt STU med ministeren i dag, altså den særligt tilrettelagte ungdomsuddannelse, og jeg kunne godt tænke mig her i starten at spørge ind til, om ministeren er bekendt med, at der i nogle kommuner faktisk bliver visiteret nogle forkerte unge mennesker ind på STU-uddannelserne. Altså, der tænker jeg i den forbindelse på unge mennesker, som måske godt kunne klare sig på en almindelig ungdomsuddannelse, men som egentlig besætter nogle af pladserne på STU-uddannelserne.

Kl. 13:23

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ministeren.

Kl. 13:23

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Tak for spørgsmålet. Det er jo sådan, at lovforslaget om STU, ungdomsuddannelse for unge med særlige behov, er i høring i øjeblikket. Og det er rigtigt, at en af de ting, som der er blevet peget på, og som der også er taget højde for i lovforslaget, er at lave en mere præcis målgruppevurdering. For det er rigtigt, at det ser ud, som om der er nogle af de unge, som måske godt kunne nå videre igennem andre uddannelsesstilbud, og det, jeg hører fra alle interessenterne omkring de unge, der anvender STU, er, at alle jo er optaget af, at de får de uddannelsesstilbud, der passer til dem.

Så ja, det indgår i arbejdet med lovforslaget, at vi skal have en nærmere analyse af målgruppen, så vi er sikre på, at de unge får det rigtige uddannelsesstilbud.

Kl. 13:23

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Fru Anni Matthiesen.

Kl. 13:23

Anni Matthiesen (V):

Jeg kan høre, at også ministeren er opmærksom på, at det er noget af det, som vi måske er nødt til at have kigget lidt mere grundigt på, altså hvordan man reelt kan undgå, at pladserne bliver besat af nogle unge mennesker, som måske sagtens kunne klare en almindelig ungdomsuddannelse, måske med hjælp på en eller anden måde.

Jeg kan sige til ministeren, at jeg her for et par uger siden var på besøg i en specialklasse i Esbjerg, hvor der sad nogle unge mennesker, som egentlig rigtig gerne ville have tilbudt en STU-uddannelse, men som faktisk fik nej, fordi pladserne var besat. Og det vil jeg egentlig gerne høre ministerens kommentar til: Er der en fare for, at der nogle steder er nogle kommuner, som måske tænker i økonomi mere end at tænke i, at det er vigtigt for de her unge mennesker, som jo egentlig kunne gøre brug af STU, så de faktisk af den grund får nej?

Kl. 13:25

Kl. 13:27

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ministeren.

Kl. 13:25

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Som sagt er lovforslaget i høring nu hos alle dem, der er interessenter i det, og jeg er helt sikker på, at de også vil gå ind i de enkelte elementer og se, om der er de præciseringer, der skal til, for at de unge får det tilbud, som de skal have, og som er bedst for dem; dermed også sagt herfra, at det jo netop er det, man skal bruge en ekstern høringsproces til, nemlig at se på de her hjørner – og her vil jeg sige, at det er en særlig vigtig målgruppe af unge – for det er meget forskellige uddannelsesbehov eller veje, der skal til, for at de kan løfte en ungdomsuddannelse. Og desto mere skal man være opmærksom på den forskellighed, der er, alt efter hvilke tilbud, hvilke unge, og hvor i landet det er.

Så det er egentlig bare en opfordring til, at man netop bruger høringsprocessen til at sikre, at lovforslaget kommer hele vejen rundt om den her lille, men vigtige gruppe unge, der også skal have det rigtige uddannelsesstilbud, som ikke nødvendigvis behøver være STU, men også kan være STU.

Kl. 13:26

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Fru Anni Matthiesen.

Kl. 13:26

Anni Matthiesen (V):

Her til sidst kunne jeg godt tænke mig lige at spørge ind til, om ministeren selv har gjort sig nogle tanker om, hvordan vi kunne løse problemet. For jeg synes egentlig, det ser ud til, at det er et problem nogle steder, at man får ledt nogle unge mennesker derind, som sagtens kunne tage en almindelig ungdomsuddannelse, men for den sags skyld jo også, at det er et problem, hvis man af den grund faktisk ikke har pladser nok til de unge mennesker, som reelt kunne tage en STU-uddannelse og får nej.

Altså, har ministeren gjort sig nogle tanker om, om det er i visiteringen, man kunne gøre nogle ting for at sikre, at de unge mennesker, som bliver visiteret til STU, også er de rette?

Kl. 13:26

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ministeren.

Kl. 13:26

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Nogle af de elementer, der ligger i lovforslaget, er i forhold til visitering. Det er også at kigge på mere fleksible muligheder for, hvordan man kan lave nogle uddannelsesforløb, herunder det, som jeg tror er det allervigtigste i lovforslaget, nemlig en mere præcis analyse af de forskellige unge, der er der, og hvad deres uddannelsesmuligheder er.

Der kan vi jo se, og jeg tror også, at spørgeren nævnte det, at der er 18 pct., som faktisk får en uddannelse, og det er rigtig fint. Men det kunne også godt være, at de kunne have fået den via en af de ordinære uddannelsesveje, eller det er måske nogle unge, som i virkeligheden i højere grad kunne få gavn af den fleksuddannelse, som regeringen har annonceret, og som er en anden måde at få en kompetencegivende ungdomsuddannelse på.

Så det er bare for at sige: Vi er opmærksomme på det, og vi håber, at med den revidering, der sker af STU, bliver der lavet de opstramninger, der skal til, med udgangspunkt i, at de unge får de uddannelsesstilbud, der er bedst for dem.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Tak for det.

Så er det den næste spørger i rækken, og det er hr. Lars Dohn fra Enhedslisten.

Kl. 13:27

Spm. nr. US 102

Lars Dohn (EL):

Tak. Mit spørgsmål går ikke så overraskende på skolereformen og den situation, vi er blevet bragt i.

I dag fyldes de større byers pladser jo af protesterende lærere og andre offentligt ansatte, som føler, at der er sket en sammenrotning, sådan som også en ministerkollega udtrykte det her forleden, en sammenrotning mod de ansatte i folkeskolen, især mod lærerne.

Jeg vil gerne spørge: Foregår der stadig væk møder mellem regeringen og KL vedrørende den fælles målsætning om at få mere undervisning ud af ressourcerne? Man har jo mørkelagt resultatet af forhandlingerne ved at lægge det over i et tredje organ, så det ikke er omfattet af offentlighedsloven.

Et andet spørgsmål er: Hvad var konklusionerne af det? Og skal offentligheden kende de konklusioner? Og har regeringen og KL i det her forum planlagt KL's lockoutvarsel for netop at få mere undervisning ud af ressourcerne? Og har mulighederne for et lovindgreb i en eventuel konflikt på lærerområdet været nævnt på møder med deltagelse af repræsentanter for både KL og Undervisningsministeriet og/eller Finansministeriet, hvor folkeskolereformen har været på dagsordenen? Tak.

Kl. 13:29

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ministeren.

Kl. 13:29

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg må sige, at jeg simpelt hen ikke forstår, hvad det er, spørgeren har af forestillinger om en såkaldt sammenrotning.

Det, der foregår nu, er overenskomstforhandlinger, sådan som de altid foregår. Der er to parter, der forhandler. Det er Kommunernes Landsforening og Danmarks Lærerforening. De forhandlinger er rykket over i Forligsinstitutionen. Jeg håber personligt, at man når frem til en løsning. Det vil på alle mulige måder være det allerbedste for folkeskolen.

De forhandlinger foregår der. Og derfor må jeg sige, at jeg simpelt hen ikke forstår, hvad det er, spørgeren måtte hentyde til med det valg af ord i starten.

Kl. 13:29

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Lars Dohn.

Kl. 13:29

Lars Dohn (EL):

Tak. Jeg har tidligere stillet ministeren spørgsmål vedrørende sammenhængen mellem overenskomstforhandlingerne og skolereformen. Og der har ministeren så i sit svar til mig fortalt, at regeringen vil udvide antallet af undervisningstimer med 1,5 millioner og indføre 6 millioner aktivitetstimer årligt på landsplan, og at det simpelt hen er en forudsætning for, at reformen bliver en realitet, ligesom ministeren skriver:

»En normalisering af lærernes arbejdstidsregler vil muliggøre, at lærerne tilbringer mere tid sammen med eleverne, hvorved antallet af timer i folkeskolen kan øges inden for en uændret udgiftsramme.«

I det svar ligger der vel en accept af, at der er en sammenkobling mellem skolereformen og overenskomstforhandlingerne.

Kl. 13:30

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ministeren.

Kl. 13:30

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):
Det er fuldstændig rigtigt, at det er et hovedelement i regeringens udspil til et løft af folkeskolen at give en mere sammenhængende dag med flere og bedre timer, bl.a. med den aktivitetstid, vi lægger ind til at understøtte faglige, sociale og andre formål som bevægelse osv.

Det er jo det, som jeg så også svarer på, nemlig hvor meget aktivitetstiden og den længere sammenhængende dag udgør i forhold til den skoletid, som bliver brugt nu.

Så tror jeg heller ikke, at det er nogen hemmelighed, at regeringen lige fra regeringens tiltrædelse – det fremgår af regeringsgrundlaget – har haft et ønske om, om man kunne se på undervisningsandelen, det, der sker i løbet af dagen med underviserne. Det ikke sådan, at lærerne skal arbejde mere end alle andre på arbejdsmarkedet, men kan man se på selve det, der sker i løbet af arbejdstiden, sådan at lærerne er lidt mere sammen med eleverne?

Så rører der så overenskomstforhandlinger nu. Det skal de have lov til at gøre. Vi har jo hørt et meget tydeligt ønske fra KL om at få en bedre mulighed for lokalt at tilrettelægge arbejdstiden. Det er det, der bliver forhandlet om.

Det ændrer ikke ved, at vi har et ønske om at gøre alt, hvad vi kan for på indholdsdelen at få en mere sammenhængende dag med flere timer til eleverne.

Kl. 13:31

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Lars Dohn.

Kl. 13:31

Lars Dohn (EL):

Når jeg før henviste til, at en ministerkollega, som oven i købet lige har været her i salen, taler om sammenrotning, er det vel et udtryk for, at der godt kan være tale om sådan en.

Professor Henning Jørgensen fra Aalborg Universitetscenter taler om, at den proces, regeringen har kastet sig ud i her, er i strid med den danske model.

Til slut vil jeg gerne stille et helt konkret og præcist spørgsmål: Har ministeren deltaget i møde med KL og andre, hvor der er givet tilsagn om at gå hele vejen? Jeg er ret sikker på, at ministeren godt ved, hvad udtrykket at gå hele vejen indebærer.

Kl. 13:32

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ministeren.

Kl. 13:32

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):
Selvfølgelig er det sådan, at vi diskuterer med forskellige parter, herunder også i det partnerskab, vi har om folkeskolen, hvor bl.a. Danmarks Lærerforening er med. Der diskuterer vi, hvordan vi ønsker at udvikle indholdet af fremtidens folkeskole.

Kl. 13:32

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Tak for det.

Så er det den næste spørger i rækken, fru Vivi Kier fra Konservative.

Kl. 13:33

Spm. nr. US 103

Vivi Kier (KF):

Tak. Mit spørgsmål drejer sig også om folkeskolen, ikke om overenskomstforhandlingerne – det lader jeg parterne om at klare – men om regeringens udspil til en reform af folkeskolen. Her står der, at en aktivitetstime kan være alt fra 10 minutter på en skoledag til en hel skoledag. Kan ministeren ganske kort definere indholdet af de her timer? Og mener ministeren, at de her timer og antallet af dem skal besluttet lokalt? Hvis svaret er ja, kan man så ikke være bekymret for, at der ender med at blive lige så stor forskel med hensyn til antallet af lokalt besluttede aktivitetstimer, som der er med hensyn til antallet af undervisningstimer – det ser vi der er i dag – hvor nogle følger det vejledende timetal, og nogle følger minimumstimetallet?

Kl. 13:33

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ministeren.

Kl. 13:33

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Det, vi i regeringen lægger op til, er, at eleverne får en sammenhængende skoledag på den måde, at de mindste elever, fra 0. til 3. klasse, får 30 timer om ugen – og det bliver jo det timetal, der er fast for alle elever, 30 timer om ugen – eller hvad der svarer til et tidsrum fra kl. 8.00 til kl. 14.00; at man fra 4. til 6. klasse får 35 timer om ugen, hvilket kunne svare til et tidsrum fra kl. 8.00 til kl. 15.00; og at man fra 7. klasse og frem får 37 timer om ugen, svarende til et tidsrum fra kl. 8.00 til kl. 15.30. Så det bliver jo et fast timetal for eleverne, men forskelligt, alt efter hvilken årgang de er på.

Inden for det bliver der også lagt en norm, sådan at det vejledende timetal for de fagfaglige timer ligger fast. Det bliver så i øvrigt øget, fordi vi i regeringen lægger op til, at man f.eks. skal have engelsk fra 1. klasse, hvad der ikke er lovpligtigt i dag. Derfor bliver der en meget mere fast ramme for balancen imellem de fagfaglige timer, som vi løfter, plus at der er den nye aktivitetstid, som skal understøtte både de fagfaglige timer, de sociale og almene kompetencer, mere bevægelse osv. Det betyder, at der er en meget veldefineret ramme for, hvor mange timer der er, herunder hvordan balancen skal være mellem det vejledende timetal for fagene, og hvordan aktivitetstiden kan indgå.

Kl. 13:34

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Fru Vivi Kier.

Kl. 13:34

Vivi Kier (KF):

Tak. Jamen jeg kan jo godt være en lille smule bekymret for de her aktivitetstimer og det, der skal ligge i dem, også når jeg læser udspillet, hvor der ligesom antydes, at vi jo godt ved, at vi har en udfordring med nogle børn, der ikke benytter sig af SFO. Vi ved også, at vi har en fælles udfordring med hensyn til de elever, der går ud af folkeskolen uden de færdigheder, de har brug for. Men man kan jo, når det gælder de her aktivitetstimer og det, der gøres med hensyn til de her ekstra timer, tænke, at det ligesom er, fordi der er en gruppe børn, som vi har nogle udfordringer med – og det erkender jeg at vi har. Men så kan vi jo faktisk ende med at stå med verdens dyreste lektiecafé, eller hvad tænker ministeren?

Kl. 13:35

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ministeren.

Kl. 13:35

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Vores forslag til aktivitetstid skal understøtte mindst tre formål, og det er også noget af det, som vi arbejder med i folkeskoleforligskredsen – hvor De Konservative i øvrigt også er med, så der har vi jo god mulighed for at drøfte det med hinanden – netop, at det skal understøtte de faglige og almene kompetencer, understøtte mere bevægelse, understøtte muligheden for, at der skal være et tilbud om lektiehjælp til alle børn, hvad vi synes er et kæmpe fremskridt. For det betyder, at man har mulighed for at gøre det i løbet af dagen, og at man, når man har fri, så faktisk har fri fri til, når man skal dyrke sin sport, være sammen med venner og andet. Det betyder, at det bliver meget veldefineret, at det jo er en tid, der netop skal bruges til at understøtte skolens formål og ikke til alt muligt andet.

Kl. 13:36

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Vivi Kier.

Kl. 13:36

Vivi Kier (KF):

Tak. Lektiehjælp ved vi jo i dag findes på rigtig, rigtig mange skoler – og jeg glæder mig over, at det er et *tilbud* om lektiehjælp, for der vil være rigtig mange børn, som ikke har brug for det, og hvis forældre gerne ser, at de kommer hjem og ikke deltager i det. Men når vi så vender tilbage til det med indholdet af de her aktivitetstimer, kan vi se, at ministeren har prøvet at komme med sit bud her, altså at det skal understøtte nogle faglige ting osv. Så vil jeg bare her til sidst høre, hvad ministeren mener om, at vi nu har oplevet kulturministeren komme på banen og også definere, hvad indholdet i de her aktivitetstimer skal være.

Kl. 13:36

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ministeren.

Kl. 13:36

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Der er heldigvis fuldstændig overensstemmelse mellem det, som kulturministeren ønsker, og det, som børne- og undervisningsministeren ønsker, med hensyn til det, vi kalder for den åbne skole, netop at en del af den måde at udvikle skolen på er, at skolens døre bliver åbnet for det lokale idrætsforeningsliv og kulturliv igennem forpligtende partnerskaber. Det betyder f.eks., at den lokale sportsforening kan lave nogle samarbejder med skolen ind i skoletiden, hvor ungdomsinstruktører laver nogle forløb sammen med eleverne, eller det kan være den lokale musikskole, som har forløb sammen med eleverne ind i skoletiden, hvilket forhåbentlig åbner elevernes øjne for det, så de bagefter også har lyst til at melde sig ind i den lokale idrætsforening eller har lyst til at lave endnu mere musik, sådan at det bliver plus-plus, til gavn for eleverne og det, at vi har et meget stærkt Foreningsdanmark, altså at vi bruger skolen som et sted, kan vi sige, hvor man både møder foreningslivet, og hvor man kan være bagefter.

Kl. 13:37

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det.

Så er det den sidste spørger i rækken, hr. Peter Juel Jensen, fra partiet Venstre.

Kl. 13:37

Spm. nr. US 104**Peter Juel Jensen** (V):

Tak. Der har i de seneste dage været stor fokus på begrebet heldagsskole. Der er flere parter med forskellige dagsordener, der puster til ilden og argumenterer for, at det forhandlingsarbejde, som ministeren sidder for bordenden for, har den underliggende dagsorden at indføre obligatoriske heldagsskoler i hele landet. Såfremt det skulle være tilfældet, vil jeg gerne sige til ministeren, at ministeren ikke skal regne med Venstre.

Mit spørgsmål lyder: Er ministeren ved at indføre heldagsskoler ad bagdøren, og hvad forstår ministeren egentlig ved en heldagsskole?

Kl. 13:38

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ministeren.

Kl. 13:38

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg må sige, at det er super ærgerligt, at der er nogle, der har misbragt regeringens udspil til at påstå, at der kommer obligatoriske heldagsskoler, discountskoler, og jeg ved ikke hvad. Det har intet på sig. Det, regeringen foreslår, at en sammenhængende skoledag for eleverne, hvor de får flere timer. Det vil så i øvrigt være sådan, at skoledagen vil være fra kl. 8.00 til kl. 14.00 for de mindste elever, fra kl. 8.00 til kl. 15.00 for eleverne i 4.-6. klasse og for 7. klasse og frem fra kl. 8.00 til kl. 15.30.

Det er bare for at sige: Nej, det er en sammenhængende skoledag. Vi har ikke et ønske om at lave heldagsskoler, men til gengæld et stærkt ønske om at give flere timer, for det er faktisk sådan, at time-tallet er faldet markant hen over årene. Og vi synes, det er rigtig vigtigt som en del af det, at alle børn får mulighed for at blive så dygtige, som de kan, at vi også får dem med, der desværre ikke har lært at læse, skrive og regne tilstrækkelig godt, når de forlader folkeskolen, og at de får flere og bedre timer, selvfølgelig af høj kvalitet.

Kl. 13:39

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 13:39

Peter Juel Jensen (V):

Tak for svaret. Jeg er enig med ministeren i, at en heldagsskole har fokus på strukturen, hvorimod en helhedsskole har fokus på indholdet, hvis man sådan skal sige det kort.

Jeg kan høre på ministeren, at ministeren gerne ser en helhedsskole eller en længere og mere sammenhængende skoledag med plads til leg, læring og bevægelse, men også en skoledag, hvor der er plads til oplevelse, kreativitet og en åbning af skolen ud mod det omkringliggende samfund. Målet er, at de op mod 20 pct., der i dag forlader folkeskolen med kundskaber, der desværre ikke er tilstrækkelige til at gennemføre en ungdomsuddannelse, skal vi også have med i fremtiden.

Vi skal også have løst udfordringen med, at et større og større antal af eleverne ekskluderes fra den daglige undervisning, og vi skal have inkluderet de elever, som har lidt ekstra udfordringer, og sørge for, at der også bliver taget hånd om dem.

Vi skal sikre, at vi har en skole, hvor individet bliver udfordret både fagligt og socialt, og vi skal have en skole, hvor der er spændende undervisning – også gerne en linjeopdelt skole – som afløser den traditionelle tavleundervisning med en spændende og udfordrende undervisning.

Det er det, jeg forstår ved en helhedsskole og den længere sammenhængende skoledag. Er ministeren enig med mig i de her punchlines?

Kl. 13:40

Kl. 13:43

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ministeren.

Kl. 13:40

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Ja, jeg er meget enig i, at det er det, der er hele ideen med at snakke om en sammenhængende dag på en anderledes og mere varieret måde. Vi skal netop gøre op med, at der sådan er skoleskoletid og fritidshjemfritidshjemstid ved at sige, at det er de aktiviteter med leg, læring og undervisning, som jeg synes spørgeren fremhævede meget præcist, som vi vil gøre mulige ved at gøre skoledagen lidt længere, i øvrigt i et tæt samarbejde mellem lærere og pædagoger, så de kan understøtte hinanden i de fagligheder, de hver især har i forhold til børnene.

Med det udgangspunkt vil det f.eks. også være muligt, at man løbende gennem hele dagen kan have bevægelse. Det er fint med idrætstimer, men det er faktisk vigtigt, at børnene bevæger sig hver dag. Vi ved, at de bliver mere koncentrerede og motiveres mere til også at arbejde med de teoretiske discipliner. Det er lige præcis den måde at se undervisningen på, vi gerne vil styrke gennem en sammenhængende skoledag med flere og bedre timer.

Kl. 13:41

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 13:41

Peter Juel Jensen (V):

Tak. Nu har jeg jo kun et skud tilbage i bøssen, så lad os prøve at gøre det lidt effektivt. Hvis man åbner lokalaviserne i øjeblikket, kan man se, at de er fulde af læserbreve fra bekymrede forældre, som ikke rigtig er blevet dus med indholdet af udspillet og det, vi sidder og forhandler om i øjeblikket. Der er mange forældre, der er bekymrede for, om deres børn stadig væk kan gå til fritidsaktiviteter, om de kan passe deres undervisning på den lokale musikskole, eller om de kan have et fritidsjob i fremtiden.

Hvad vil ministeren sige til de forældre, som er bekymrede for, om skoledagen kommer til at fylde så meget, at der ikke bliver plads til andet i det enkelte barns liv?

Kl. 13:42

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ministeren.

Kl. 13:42

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Der bliver masser af muligheder for, at man både kan have sine egne fritidsaktiviteter og i øvrigt være sammen med kammerater efter skoletid, for skoledagen vil slutte kl. 14, 15 eller 15.30.

Jeg synes, at noget af det, der er allermest spændende, er, at Foreningsdanmark har budt ret konstruktivt ind med hensyn til at indgå et samarbejde med skolerne. For sagen er jo den, at det vil være rigtig spændende, hvis man ikke nødvendigvis behøver at skulle dyrke sin sport kl. 17 eller 18 efter skoletid, hvor man i øvrigt heller ikke har fået lavet lektier, fordi der ikke nødvendigvis er en lektiecafé på skolen, men at man i stedet har en længere dag, hvor man har fået ordnet sine lektier, fordi der er en lektiecafé, hvor der er et samarbejde med idræts- og foreningslivet, og hvor man derudover selvfølgelig stadig væk kan have god tid til selv at vælge, om man vil gå til kampsport, fægtning, eller hvad det er. Det vil faktisk lige præcis give en bredere palet til børnene, uden at vi stjæler deres fritid.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Tak for det.

Der er ikke flere, der har anmeldt sig som spørgere. Dermed er spørgetimen slut.

Vi afbryder mødet frem til kl. 14.00.

Mødet er udsat. (Kl. 13:43).

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 14:00

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Mødet er genåbnet.

Det første spørgsmål er til justitsministeren af hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti, og jeg starter med at give ordet til ministeren.

Kl. 14:00

Spm. nr. S 1399

1) Til justitsministeren af:

Martin Henriksen (DF):

Hvordan vurderer ministeren, at det nuværende indvandringsmønster vil påvirke bandemiljøet i fremtiden?

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ministeren.

Kl. 14:00

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand.

Jeg er blevet bedt om at foretage en vurdering af, hvordan, som det hedder i spørgsmålet, det nuværende indvandringsmønster vil påvirke bandemiljøet i fremtiden. Det står ikke helt klart for mig, hvad spørgeren rent faktisk sigter til, men hvis spørgsmålet hviler på en mere generel antagelse om, at udlændinge i vidt omfang rejser til Danmark for at blive en del af det danske bandemiljø, så synes jeg, det må stå helt for spørgerens egen regning.

Sagen er jo den, at nogle af de bandemedlemmer, som i øjeblikket skaber utryghed ved at skyde efter hinanden på gader og stræder, jo gik i folkeskolen, da den borgerlige regering sekunderet af hr. Martin Henriksens eget parti rent faktisk sad ved roret her i Danmark. Så jeg vil kvittere ved at spørge hr. Martin Henriksen, om han selv mener, at den daværende borgerlige regering og dens støtteparti, her Dansk Folkeparti, rent faktisk løftede den her opgave på tilstrækkelig vis. Svaret synes jeg giver sig selv.

Jeg vil derudover understrege, som der ikke kan være nogen som helst tvivl om, at bekæmpelsen af rocker- og bandekriminaliteten fra dag et har været en topprioritet for regeringen og for mig som justitsminister. Det redegjorde jeg for i detaljer under et samråd i Retsudvalget her i sidste uge. Der redegjorde jeg for, at regeringen jo har sikret, at indsatsen er løftet til det højeste niveau nogen sinde. Det er på sin plads, fordi det er nødvendigt, og som sagt bliver der på alle planer lagt massivt pres på rockere og bandemedlemmer, og det gælder både for udlændinge og for danskere.

Kl. 14:01

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 14:01

Martin Henriksen (DF):

Jeg er ked af, at ministeren ikke helt har fanget, hvad det er, spørgsmålet går ud på. Jeg synes sådan set, at det er forholdsvis ligetil. Hvis man kigger på, hvordan forskellige bander er sammensat, så tror jeg da godt, man kan tillade sig at konkludere, at en del af de problemer, som vi oplever her, skyldes indvandrerbander.

Det hænger jo sammen med tidligere tiders indvandringspolitik. Der er kommet en stor indvandring fra lande, hvorfra vi kan se at der desværre er en del personer inden for de her grupper, som er overrepræsenteret i kriminalstatistikkerne. Vi kan faktisk også se, at efterkommerne er mere kriminelle end indvandrerne inden for visse grupper, og det synes jeg da bør give anledning til, set i sammenhæng med den bandekonflikt, der er der nu, at se på, om ikke der er behov for at foretage en justering i den førte udlændingepolitik.

For hvis vi kan se, at der kommer folk til Danmark fra lande, hvorfra vi ved at man typisk er overrepræsenteret i kriminalstatistikkerne, og hvis vi kan se, at nogle af dem, selvfølgelig ikke alle sammen, men nogle af dem, glider ind i bandemiljøet, så var det måske en ide, at vi stoppede op og sagde, at hvis vi skal forebygge bande-problemer om 10 år, og 20 år, så burde vi måske også kigge lidt på den udlændingepolitik, som vi fører nu, og på, hvilken slags indvandring det er, der kommer til Danmark. Men det kan ministeren måske slet ikke følge mig i?

Kl. 14:03

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ministeren.

Kl. 14:03

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Altså, hvis det er sådan, at hr. Martin Henriksens spørgsmål hviler på sådan en mere generel antagelse om, at de udlændinge, der kommer til Danmark – og der kommer jo udlændinge på flere forskellige grundlag; nogle kommer hertil for at søge arbejde, og andre kommer for at få asyl, fordi de er på flugt fra krig og ufred og personlig forfølgelse – i vidt omfang kommer for at blive en del af det bandemiljø, vi ser udfolde sig lige i øjeblikket, så synes jeg, at hr. Martin Henriksen skylder at forklare, hvad det så er for specifikke lande, som han mener det er, hvor man er mest tiltrukket af at blive en del af det danske bandemiljø. Jeg må sige, at jeg simpelt hen ikke kan forstå den grundlæggende antagelse, som jeg går ud fra at spørgsmålet bygger på.

Der, hvor regeringen har sat ind, er jo, at vi har prioriteret indsatsen mod bandeproblematikken højt fra dag et. Vi kan bare konstatere, at da det handlede om eksempelvis at betale regningen for, at dem, der bliver stillet til ansvar, skal i fængsel for deres absurde gerninger, så var Dansk Folkeparti ikke at finde i lokalet, da den skulle betales – desværre. Man ville ikke være med til at betale regningen for det.

Kl. 14:04

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Tak. Hr. Martin Henriksen.

Kl. 14:04

Martin Henriksen (DF):

Altså, vi kan jo helt nøjternt konstatere, at nogle af de indvandrergrupper, som er overrepræsenteret i kriminalstatistikkerne, oprindeligt kommer fra muslimske lande. Det kan man helt nøjternt konstatere ved at slå op i statistikkerne. Og man kan se historisk, at den indvandring jo typisk kommer til Danmark via asylsystemet. Og når vi nu kan se, at der er en rekordstor indvandring til Danmark via asylsystemet, kunne det måske være en meget god idé at gå ind og

bremse op for den indvandring, når nu vi kan se, at der er mange af dem, der historisk er kommet til Danmark via asylsystemet, som på et tidspunkt ender med at begå kriminalitet, eller at deres efterkommere gør det.

Det er jo ikke, fordi jeg siger, at de kommer til Danmark med det formål at begå kriminalitet – det kan vi så konstatere at der er nogle inden for asylsystemet der gør, men det er jo ikke alle, der gør det – men der er altså nogle faktorer, der gør, at hen ad vejen ender indvandringen fra bestemte lande med forskellige former for kriminalitet. Man kan slå op i Danmarks Statistik og andre steder og konstatere det. Så kan man have lange, filosofiske diskussioner om, hvorfor det er sådan, men jeg synes da, det er ret interessant, hvis regeringen og justitsministeren siger, at de slet ikke kobler nogen af de bande-problemstillinger, vi ser i dag, sammen med tidligere tiders indvandring, og at det ikke hænger sammen på den måde. Er det sådan, jeg skal forstå justitsministeren?

Kl. 14:05

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ministeren.

Kl. 14:05

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Altså, der er ingen tvivl for regeringen om, at når det handler om så at sige efterladenskaber og manglende integrationsindsats, kunne det have været dejligt, hvis hr. Martin Henriksens eget parti, Dansk Folkeparti, dengang man havde en vis del af ansvaret for det her land, havde gjort mere. Det er der ingen tvivl om.

Der er ingen tvivl om, at noget af den tiltrækningskraft, der er til de kriminelle miljøer, hænger sammen med, at der er nogle, der ikke har fundet ud af, at der skal de ikke befinde sig, men at de skal være i uddannelse eller i arbejde. Så der har regeringen bestemt draget en konklusion. Og hvad har regeringen konkluderet? Det er, at vi selvfølgelig sætter ind over for banderne, og det gør vi med det højeste niveau i indsatsen nogen sinde, og så forstærker vi integrationsindsatsen. Så der har vi konkluderet.

Så skal jeg i øvrigt lade hr. Martin Henriksens filosofiske overvejelser stå for hans egen regning. Der må han jo selv finde frem til, hvad han mener. Det er lidt svært at stå her og forholde sig til den ene og den anden bold, der bliver spillet ind her. Der må hr. Martin Henriksen selv redegøre for, om han mener, at der er bestemte lande, som udgør et problem her eller ej.

Kl. 14:06

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Tak for det.

Så er det det næste spørgsmål.

Kl. 14:07

Spm. nr. S 1407

2) Til justitsministeren af:

Karsten Lauritzen (V):

Er det efter ministerens opfattelse sikkert, at regeringens ændring af den kriminelle lavalder fra 14 til 15 år ikke har haft nogen indflydelse på de kriminelle banders rekruttering af nye medlemmer og hjælpere?

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Justitsministeren.

Kl. 14:07

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand.

Jeg er blevet spurgt til, om regeringens ændring af den kriminelle lavalder, som jo altså blev ændret fra 14 til 15 år, har haft nogen ind-

flydelse på de kriminelle banders rekruttering af nye medlemmer og hjælpere. Jeg håber ikke, det kan overraske nogen, når jeg siger, at jeg selvfølgelig ikke har noget grundlag for at sige, at der skulle være nogen som helst sammenhæng mellem ændringen af den kriminelle lavalder og bandernes rekruttering.

Men når vi nu er ved spørgsmålet om den kriminelle lavalder, vil jeg da gerne slå fast over for spørgeren, at der ikke er nogen holdpunkter for at antage, at kriminalitet kan forebygges og bekæmpes effektivt ved at behandle børn som kriminelle voksne. Det til trods sænkede den tidligere regering jo alligevel den kriminelle lavalder til 14 år. Den her regerings opfattelse er, at børn skal mødes med en social indsats i stedet for med strafferetlige sanktioner. Det gælder også 14-årige, og det er grunden til, at den kriminelle lavalder nu igen er hævet til 15 år.

Så er jeg desuden enig med spørgeren i, at det selvfølgelig er helt centralt, at vi forsøger at få brudt bandernes fødekæde, og den omfattende indsats, som gøres her, gøres på en helt række fronter. Det gælder en bred vifte af forebyggende og kriminalpræventive tiltag, og den indsats gjorde jeg også rede for under samrådet i Retsudvalget i torsdags, hvor spørgeren jo selv deltog. I den forbindelse kan jeg så fremhæve, at jeg, regeringen og spørgerens parti jo har lavet en ny stor flerårsaftale for politiet, hvor vi går målrettet efter de udsatte boligområder og går målrettet efter det, vi kalder rocker- og bandegrupperingernes rekrutteringsbaser, altså i de her særlige boligområder. Hvorfor? Fordi vi ved, at de bliver brugt til at rekruttere til bandemiljøerne.

Derudover har politikredsene jo som led i udmøntningen af de aftaler, vi har lavet, fået tildelt midler fra Rigspolitiet, der er øremærket særlige initiativer til lige nøjagtig de udsatte boligområder, hvor indsatsen går på både at sætte fokus på og identificere unge, som på den ene eller anden måde kan tiltrækkes af bandemiljøet, og på den måde forhindre, at det sker, og inden det går galt.

Så jeg mener, at vi er på rette vej med den største indsats nogen sinde i forhold til rocker-bande-miljøet og en stærk, forebyggende indsats i de udsatte boligområder.

Kl. 14:09

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:09

Karsten Lauritzen (V):

Tak til ministeren for besvarelsen. Det skal man jo sige, selv om man ikke er enig i indholdet. Ministeren siger, at vi er på rette vej. Det er, samtidig med at man, hvis man tager Ekstra Bladet i dag, kan læse – ministeren har sikkert læst det – at der indtil videre i 2013 er affyret 166 skud i Københavnsområdet. Det er sådan cirka et par skud om dagen og langt mere end det, vi så i det selv samme område i 2012. Men man skal forstå på ministeren, at vi er på rette vej. Det er jeg uenig med ministeren i, og det tror jeg også at der er ret mange af de mennesker, som må leve med det her til hverdag, der er. Men tilbage til spørgsmålet.

For spørgsmålet kommer sådan set af, at man – hvis man spørger nogen i miljøet – får det svar, at der er en del unge, der er involveret i de her bandeaktiviteter. Det her er ikke rockerkrig, som man så i 1990'erne, hvor det var velorganiseret, og hvor alderen var noget højere, for der er sådan set ret mange unge involveret, ikke bare som ofre, men også i den her bandekonflikt med de forskellige bandegrupperinger. I øvrigt kan man i Ekstra Bladet i dag også læse, at det er gået ud over en uskyldig 17-årig, der blev forvekslet med et bandemedlem. Og det siger jo noget om, hvad det er for nogle mennesker, der er tale om i de her bandegrupperinger.

I den forbindelse vil jeg godt igen spørge ministeren, om han ikke tror, at der kan være en sammenhæng mellem det uheldige signal, regeringen sendte ved at ændre den kriminelle lavalder fra 14 til 15

år på et tidspunkt, hvor en række unge, der havde begået ganske alvorlig kriminalitet, og hvis sager stod for at skulle for en domstol, gik fri for straf og blev overladt til kommunen. Tror ministeren ikke, det har sendt et forkert signal til de her unge? Og anerkender ministeren i det hele taget, at der bliver brugt lillebrorkriminelle, altså det faktum, at unge under den kriminelle lavalder aktivt bliver brugt af banderne til at begå kriminelle handlinger? Anerkender ministeren, at det er sådan?

Kl. 14:11

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ministeren.

Kl. 14:11

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Måske skulle jeg bare til undgåelse af videre vildfarelse hos spørgeren præcisere, at det, jeg rent faktisk sagde er på rette vej, er den hårde indsats mod kernen. Og det er det forebyggende arbejde, som spørgeren ville kunne se der lægges ufattelig mange ressourcer og kræfter i, hvis han tog ud i mange af de udsatte boligområder. Det mener jeg er den rette vej at gå.

Når det så handler om, at der er et problem med – og selvfølgelig er der problemer, det kan enhver jo se med det blotte øje – at der er mange unge, der deltager i det her, synes jeg ikke, der er nogen grund til at stå her og så at sige nærmest kaste mudder efter hinanden for at finde ud af, hvem der har ansvaret for det. Vi tager fat, og vi har lige lavet en ny, stor aftale, som skærper indsatsen over for den hårde kerne af dem her og i de her grupperinger, samtidig med at vi styrker det forebyggende kriminalpræventive arbejde rundt omkring i de områder, hvor vi ved der traditionelt er problemer med, at der rekrutteres til bl.a. banderne. Det er den rette vej at gå.

Hvem der så har ansvaret for, at vi stadig står med problemerne i dag, synes jeg sådan set ikke at vi skal stå og kaste med mudder efter hinanden over. Det er situationen for alvorlig til. Jeg synes, at der, hvor man skal sætte ind, er at sikre, at de her unge ikke havner i kriminalitet. Og det gode er, at ungdomskriminaliteten – selv om der er store problemer nogle steder – jo generelt styrtdykker, og det synes jeg vi skal glæde os over.

Kl. 14:13

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:13

Karsten Lauritzen (V):

Ministeren har jo ret i, at ungdomskriminaliteten generelt er faldet. Der er færre unge, der begår kriminalitet. Men vi ser desværre også en forværring for norges vedkommende.

Nogle af de unge, som regeringen undlod at bringe i en situation, hvor de fik en straf, eller hvis kriminelle handlinger fik en konsekvens, som følge af at man ændrede den kriminelle lavalder, er unge, som igen er gået ud og har begået kriminalitet. Og hvis man dykker ned i det, tror jeg, at man vil finde ud af, at nogle af dem også har tilknytning til bandemiljøet. De her kriminelle i bandemiljøet, hvor bandegrupperinger i øjeblikket bekrieger hinanden, udnytter aktivt, at der er en kriminel lavalder.

Så er det jo rigtigt, at der er lavet en aftale om politiets økonomiske ramme, som Venstre også er en del af. Den indgik vi for 1½ år siden. Vi har så bare den holdning, at vi synes, at man skulle ændre på prioriteringen i den aftale, fordi det, vi ser og har set i de sidste 3 måneder, er helt nyt.

Det virker ikke på mig, som om ministeren er særlig optaget af, at der er sket en ændring i kriminalitetsudviklingen, både når det handler om ungdomskriminalitet, og når det handler om bandekrimi-

nalitet. Og det må jeg ærlig talt indrømme at jeg synes er lidt sørgeligt.

Kl. 14:16

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det ministeren.

Kl. 14:14

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Så må jeg opfordre spørgeren, som selv sad med ved bordet, da vi lavede aftalen, til lige at genlæse den aftale. Der står rocker- og bandekriminaliteten nævnt. Begrundelsen for, at den står nævnt, er de meget stærke prioriteringer, som også står i aftalen. Det er altså en indsats, som bliver løftet til det største og højeste niveau nogen sinde, og hvor man går målrettet efter eksempelvis de boligområder, hvor man ved de er til stede. Hvorfor? Fordi de ikke skal bruge dem som rekrutteringsbaser. Af hvem? Af de her unge, som vi her taler om.

Så det med, at problemet ikke har været inde på radaren, passer simpelt hen ikke. Det står direkte at læse i den aftale, som vi jo selv har siddet og lavet rundt om bordet i Justitsministeriet. Det er en god aftale, fordi den giver politiet rammerne til at lave det, som politiet gør nu, nemlig sætte hårdt ind over for de hårde, samtidig med at man deltager aktivt bl.a. i det forebyggende arbejde rundtomkring i de boligområder, hvor vi ved der er problemer. Altså, det er det, vi har aftalt.

Det er efter regeringens og min opfattelse den rigtige vej at gå, hvis vi både skal fat i de hårde og vi skal stoppe fødekæden og altså sikre, at de får mindre held i fremtiden til at rekruttere usikre og sårbare unge til deres uhyrligheder.

Kl. 14:14

Kl. 14:15

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det spørgeren.

Kl. 14:15

Karsten Lauritzen (V):

Jo, men problemet er jo, at vi har lavet en fælles aftale, og den står Venstre fuldt og helt bag, vil jeg sige til ministeren. Men vi har bare den holdning, at siden – der er gået 1½ år, siden den aftale blev lavet og en masse initiativer blev sat i værk – er udfordringen vokset i omfang på trods af den opprioritering, som vi har foretaget, og den opprioritering, man har foretaget i boligområderne, og som i øvrigt ligger i forlængelse af den tidligere regerings ghettostrategi. Og der er vi da glade for, at den nuværende regering har adopteret den, og at vi kan være fælles om det. Men problemet er, at ministeren ikke ønsker at gøre noget yderligere, på trods af at tingene har udviklet sig det sidste 1½ år.

Så vil jeg godt spørge justitsministeren endnu en gang: Mener ministeren ikke, at der skal ændres noget som helst i den indsats, vi gør i øjeblikket, inden for den økonomiske ramme, der er aftalt, og den prioritering, der er aftalt? Eller anerkender ministeren, at der sket en udvikling, en forværring, af den her bandekonflikt, som måske skulle gøre, at man bredt politisk skulle sætte sig ned i et forhandlingslokale og diskutere, hvordan man kan sikre politiet flere ressourcer og flere redskaber til at bekæmpe den bandekrig, der udspiller sig uden for Christiansborgs tykke mure?

Kl. 14:16

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det ministeren.

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jamen jeg vil sige til hr. Karsten Lauritzen: Ingen kan være i tvivl om, at der er et problem. Det er derfor, at der bliver taget hårdt fat på det. I sidste uge havde vi møde i politiforligskredsen, og uden at røbe for meget kan man vel godt sige, at der blev givet en udmærket redegørelse for situationens alvor, og hvordan politiet griber tingene an lige i øjeblikket.

Den aftale, vi har lavet, er en 4-årig aftale, som giver politiet mulighed for at prioritere ressourcerne, alt afhængigt af hvor problemerne er af et omfang, som gør det nødvendigt.

Hvad er det, politiet har gjort? Ja, bare inden for de sidste 14 dage har de jo eksempelvis her i hovedstadsområdet gennemført mere end 80 ransagninger – mere end 80 ransagninger har man gennemført. Og siden januar måned har man gennemført mere end 1.400 visitationer.

Hvad vidner det om? Det vidner om en indsats, som er på det højeste niveau nogen sinde. Hvorfor? Fordi det er alvorligt, og derfor er indsatsen så skærpet, som den er. Men det handler jo også om, at den her type af prioriteringer kræver ressourcer, hvis politiet skal gøre det. Det gør de nu. Og så har de mulighed for at prioritere inden for rammen, den samlede økonomiske ramme. Det er det, jeg mener er det rigtige at gøre.

Vi giver politiet mulighed for at gå hårdt til det her, i øvrigt samtidig med, som spørgsmålet startede med, at der støttes op om det forebyggende arbejde, så banderne ikke får held til at rekruttere flere usikre unge til deres modbydelige netværk. Det er vigtigt.

Kl. 14:18

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Dermed sluttede spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er stillet til transportministeren af hr. Karsten Lauritzen

Kl. 14:18

Spm. nr. S 1409

3) Til transportministeren af:

Karsten Lauritzen (V) (medspørger: **Preben Bang Henriksen** (V)):

Er ministeren tilfreds med det arbejde, som Banedanmark har udført i forbindelse med reparation af den påsejlede jernbanebro over Limfjorden for snart et år siden, og agter ministeren at placere et ansvar i ministeriet eller hos Banedanmark for den meget kraftige forsinkelse af reparationen, der har haft meget store konsekvenser for nordjyderne?

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Transportministeren.

Kl. 14:18

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg ikke kun synes, den her sag er ærgerlig, jeg synes faktisk, den er rigtig ærgerlig. Jeg er ked af, at det har taget så lang tid at få udbedret skaderne på broen over Limfjorden. Jeg synes også, man skal udvise stor forståelse for den frustration, som mange nordjyder dagligt har oplevet, ved at togforbindelsen har været afskåret fra resten af landet.

Jeg må også sige, at Banedanmark sammen med deres totalentreprenør MT Højgaard selvfølgelig har arbejdet på højtryk for at få udbedret skaderne på broklappen, så vi igen kunne få landsdelstrafik hen over Limfjordsbroen. Og så håber Banedanmark faktisk, at de relativt hurtigt kan udråbe en dato for, hvornår broen kan åbne. Jeg synes, det vil være en glædelig dag, hvor det kan lade sig gøre. Jeg synes også, vi skal notere os, at DSB har medvirket til, at der har

været erstatningskørsel – det er sådan en ringe trøst, kan man sige, men det er dog trods alt sket.

Når togtrafikken så endelig er genoptaget, skal vi have afklaret både de økonomiske og de juridiske forhold imellem parterne, og det kan der siges mange ting om. Banedanmark er helt klart ikke tilfreds med den indsats, som totalentreprenøren har leveret, og det vil der selvfølgelig også blive fulgt op på.

Jeg har ikke noget konkret bud på hvordan og hvorledes, men jeg tror, det er vigtigt, at en uafhængig kontrol på en eller anden måde er med til at sikre, hvad der er sket. Derfor vil jeg tage initiativ til, at vi nu får kigget på det for at se, om vi kan lære noget af den her hændelse. Jeg håber ikke, det kommer til at ske igen, men skulle det være tilfældet, er vi måske bedre forberedt til næste gang, hvis vi prøver at finde ud af: Hvad kan vi så lære af det her?

Det, der er tilbage at sige, er, at det har taget lang tid, det har taget for lang tid, og det har været til stor gene for nordjyderne.

Kl. 14:20

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Spørgeren.

Kl. 14:20

Karsten Lauritzen (V):

Tak til ministeren dels for at udvise sympati for de nordjyder, der er berørt af hændelsen med den påsejlede jernbanebro og de infrastrukturmæssige forringelser, dels for at erkende, at processen jo ikke har været optimal. Det tror jeg ikke man kan være i tvivl om.

Det er jo snart et år siden, at den her bro blev påsejlet af et finsk containerskib, det var den 28. marts, og det har taget voldsom lang tid at få repareret den her bro. Der var jo firmaer, der kunne løse opgaven, og som var ude at sige, at det var en opgave, det skulle tage 6 uger, måske det dobbelte og ikke mere, at løse, og nu ender det efter al sandsynlighed med at tage mere end et år. For vi kan jo ikke engang nu få et bud på en dato fra Banedanmarks side, heller ikke fra ministeren, og det synes jeg er sørgeligt og ærgerligt.

Det er sådan i en privat virksomhed, at når der sker fejl, som der jo kan ske, så må man prøve på at rette op på dem. Det her var et uheld. Men der er tilsyneladende gået så mange ting galt i den her proces, at man godt kunne antage, at der skal placeres et ansvar et eller andet sted. Der må være nogen, der har truffet beslutningerne. Der er jo to modeller: Enten må ministeren påtage sig det politiske ansvar for de ting, der er gået galt, eller også må man placere det hos de ansvarlige – det kan være leverandører, det kan være dem, der har siddet med det i Banedanmark, og det kan også være, at der har siddet nogle med det i ministeriet.

Altså: Mener ministeren ikke, at man, hvis vi skal komme de her ting til livs og undgå, at det sker igen, måske skal drage konsekvensen og et eller andet sted sige, at der er nogen, der ikke har løst deres arbejdsopgave godt nok, og at det altså må have en konsekvens? Sådan gør de det i en privat virksomhed, og det ville de helt klart have gjort i en situation som den her, hvis det var en privat virksomhed, der var tale om. Synes ministeren ikke, at man måske kunne lære noget af det, hvis nogle af de myndigheder, som har et ansvar, gjorde det samme?

Kl. 14:22

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ministeren.

Kl. 14:22

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jo, men hr. Karsten Lauritzen ved jo godt, at når man læser sådan nogle sætninger op, kan det være svært at følge fuldstændig med. Så derfor vil jeg egentlig meget gerne gentage fra to sætninger, som jeg læste op. Den ene var om, at når togtrafikken er genoptaget, udestår

der en afklaring af både de økonomiske og juridiske forhold imellem parterne. Og den andet sætning var om, at Banedanmark helt klart ikke er tilfreds med den indsats, som totalentreprenøren har leveret, og det vil der naturligvis blive fulgt op på.

Jeg vil bare sige, at når man har sådan en proces som den her, er der nogle regler, der skal følges, i forhold til udbud osv., og jeg ved ikke, om der er nogen, der kunne have klaret det her på 6 uger; det er selvfølgelig nemt at påstå efterfølgende, men det tør jeg ikke sige noget om. Men man valgte fra Banedanmarks side det tilbud, som var det bedste på alle måder. Og jeg må sige, at den hovedentreprenør, som man har valgt, jo ikke er en ukendt entreprenør, men en velanskreven entreprenør, kan man vel sige.

Det, jeg bare synes man kan konstatere, desværre, er, at der ikke kun er en ting, men mange ting, der i realiteten er gået galt her, og jeg vil derfor sige til hr. Karsten Lauritzen, at så synes jeg, at det, der er konsekvensen af det her, er, at man høster de erfaringer, man kan af det, og så gør alt, hvad man kan, for, at det aldrig kommer til at gentage sig.

Kl. 14:23

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det spørgeren.

Kl. 14:23

Karsten Lauritzen (V):

Jo, men jeg hørte sådan set godt ministerens svar, og det er jo let for ministeren at pege på totalleverandøren. Der er jo ikke nogen tvivl om, at man har haft nogle polske svejsere, der ikke har kunnet løse deres opgave – og det er brandærgeligt og træls. Men man kunne måske også forestille sig, at der er nogle i ministeriet og måske i Banedanmark i særdeleshed, der sidder med et ansvar her. Vil ministeren være med til at undersøge, om det nu er gået rigtigt til? Man kunne også forestille sig – og det er jo nok ikke noget, der vil komme til offentlighedens kendskab, hvis det er noget, ministeriet eller Banedanmark selv skal undersøge – at der er sket en fejl i Banedanmark. Man kunne undersøge, hvorvidt man har løst den her opgave på tilfredsstillende vis.

Det er jo mærkeligt, at alle de fejl, der er sket, skyldes totalleverandøren. Altså, det virker umiddelbart mystisk. Vi har tidligere diskuteret spørgsmålet om, hvorvidt man skulle sende det i EU-udbud eller ej. Det er også en beslutning, man kan udfordre, og det er en diskussion, der i hvert fald pågår i Nordjylland blandt folk, der har kendskab til EU-udbudsreglerne. Men den beslutning traf Banedanmark, og det ville være rart at høre ministerens holdning til det.

Kl. 14:24

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det ministeren.

Kl. 14:24

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Lad mig starte med at sige, at jeg ikke tror, der er noget i den her sag, som er let for ministeren. Det tror jeg ikke man kan påstå. Men det, hr. Karsten Lauritzen sådan set spørger til, er den måde, vi gør tingene på i Danmark, hvor vi har Banedanmark, vi har Vejdirektoratet, vi har Sund & Bælt. Der har vi valgt et system, som jeg sådan set tror alt andet lige er det fornuftige. Vi har ikke ansat en hel masse mennesker til at udføre entreprenørarbejde; vi har ansat nogle mennesker til at lave noget projektering og følge op på det. Og så sender vi det i øvrigt i udbud, og meget ofte er det heldigvis gode danske entreprenører, som vinder vores udbud. Det tror jeg faktisk er den fornuftige måde gøre det her på – af alle mulige årsager, i øvrigt også af økonomiske årsager.

Jeg har ikke nogen anledning til at tro, at der er nogen – hverken i Banedanmark eller ministeriet – som har forhalet det her på nogen

måde. Jeg har anledning til at tro, at der er en række, desværre, uheldige omstændigheder, som er kommet til at spille sammen her. Det var også derfor, jeg meget præcist indledningsvis sagde, at jeg beklager den lange tid, som det her har taget. Og så sluttede jeg af med sige til hr. Karsten Lauritzen, at vi skal høste de erfaringer, der kan høstes af det her, og det vil vi selvfølgelig også gøre.

Kl. 14:25

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det spørgeren.

Kl. 14:25

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Men grunden til, at jeg rejser spørgsmålet – altså at man ikke blot skulle nøjes med at undersøge underleverandører, men også undersøge den proces, der har været i Banedanmark og i øvrigt også i ministeriet for den sags skyld – er jo, at det rederi, der påsejlede jernbanebroen, har sagsøgt Banedanmark, fordi de ikke mente, at Banedanmark opfyldte deres forpligtelse i den forbindelse.

Derfor er der altså en række ting, der peger på, at Banedanmark eller nogle i Banedanmark også bærer et ansvar her. Jeg vil godt gentage – og jeg har ikke sagt det her i dag, men sagt det i offentligheden – at hvis der havde været tale om en påsejling af Knippelsbro eller noget andet et andet sted i Danmark, tror jeg, den her proces havde været meget anderledes. Og det kan man jo undre sig over. Man kan ikke lade være med at forestille sig, at der har siddet nogle og tænkt: Det er bare nogle nordjyder; de brokker sig nok ikke; vi tager os god tid til det her. Der bliver jeg bare nødt til sige til ministeren, at hvis det er tilfældet, synes jeg, det er meget uheldigt. Jeg synes i hvert fald, at ministeren skylder at undersøge, om der er sket nogle fejl også hos Banedanmark, som har et ansvar i den her sag.

Kl. 14:26

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det ministeren.

Kl. 14:26

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg ved ikke rigtig, hvordan jeg skal replicere på det sidste, for hr. Karsten Lauritzen pakkede det jo flot ind ved at sige, at vi har været ligeglade med nordjyderne. Og det er helt urimeligt, vil jeg sige til hr. Karsten Lauritzen. Selvfølgelig er der ikke nogen, hverken i ministeriet eller i Banedanmark eller noget som helst andet sted, der har sagt: Det er nordjyder, skidt med det. Tværtimod har der været fuld fokus på det.

I forhold til det, som hr. Karsten Lauritzen spørger om den her gang, vil jeg endnu en gang tillade mig at læse en af sætningerne op, for jeg slutter med at skrive:

Men jeg vil tage initiativ til, at der med henblik på at undgå, at der kan komme en lignende situation, hvis en tilsvarende hændelse skulle ske i fremtiden, vil blive gennemført en ekstern evaluering af sagsforløbet, når broen er åbnet.

Det betyder, at vi først og fremmest vil koncentrere os om at få den bro åbnet, for det er vel forhåbentlig det, det drejer sig om, frem for politisk drilleri. Det er broen, der skal åbnes, og når det er sket, kigger vi både på det juridiske og det økonomiske i den her sag.

Kl. 14:27

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Dermed sluttede spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er stillet til ministeren for by, bolig og landdistrikter af fru Louise Schack Elholm.

Kl. 14:27

4) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Louise Schack Elholm (V):

Hvad ligger til grund for regeringens kursskifte i forhold til nedrivningspuljen, som regeringen tidligere har afvist gang på gang?

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

By-, bolig- og landdistriktsministeren.

Kl. 14:27

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Tak. Lad mig nu allerførst slå fast, når jeg bliver spurgt, om der har været et kursskifte, at der ikke er tale om et kursskifte, men at regeringen jo tager problemerne med de nedslidte boligområder alvorligt, og at det med, at de skæmmer vores landdistrikter med de her ruiner og nedslidte boliger, er en stor udfordring.

Dernæst må jeg erindre fru Louise Schack Elholm om, at indsatspuljen, som den tidligere regering jo afsatte midlertidigt i 2010 og 2011, var en engangspulje. Den blev ikke videreført på finansloven af den tidligere regering, og vi overtog jo desværre en økonomi, hvor der var et hul på 70 mia. kr. i de offentlige finanser. Jeg har også gang på gang sagt, at det er min opfattelse, at problemerne i landdistrikterne er af sådan en karakter, at vi ikke alene kan løse dem med engangspuljer til nedrivning. Der skal faktisk mere til.

For at få et ordentligt grundlag gennemførte jeg i foråret 2012 en evaluering af de instrumenter, der allerede fandtes i byfornyelsesloven, og af de resultater, der på det tidspunkt var kommet ind, af den midlertidige indsatspulje. Det viste sig da også, at der var brug for mere end en midlertidig pulje, og på baggrund af resultaterne af evalueringen gennemførte den her regering derfor en ændring af byfornyelsesloven allerede i 2012, hvor vi prioriterede 75 mio. kr. til de mindre byer og landsbyer, en ændring, som gav kommunerne de muligheder, de efterspurgte for at kunne sætte mere effektivt ind over for problemerne i landdistrikterne og i de små byer.

Man kan høre, at det er lige, så man slår på tromme for det uden for Folketingssalen. (*Lyden af trommer fra en demonstration på Slotspladsen*).

Kl. 14:29

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det spørgeren.

Kl. 14:29

Louise Schack Elholm (V):

Jeg tvivler nu på, at det er det, de slår på tromme for.

Lad mig lige starte med at tage skarpt afstand fra, at der skulle have været et hul i økonomien. Altså, den nuværende regering foretog jo et stort kasseeftersyn, og det viste sig, at resultatet passede præcis til, hvad vi sagde under valget. Det eneste, der var sket, var, at konjunkturerne havde forværret økonomien med 2-3 mia. kr., som jeg husker det, og jeg vil gerne bede ministeren om at bekræfte, at vi bestemt ikke har fejlet noget ind under gulvtæppet, med hensyn til hvordan økonomien så ud på det tidspunkt. Vi havde faktisk afdraget rigtig meget på gælden.

Men nu vil jeg gå over til det her kursskifte. Det undrer mig meget, at ministeren mener, at ministeren ikke har foretaget et kursskifte, for Venstre havde jo et finanslovsforslag med nedrivningspuljen; vi havde et beslutningsforslag om nedrivningspuljen. Kan ministeren bekræfte, at ministeren afviste dette beslutningsforslag?

Kl. 14:29

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ministeren.

Kl. 14:30

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Lad mig først slå fast, at der var en underfinansiering på de offentlige finanser på over 70 mia. kr., da den her regering trådte til, og det er jo ikke holdbart, at man får 70 mia. kr. mindre ind i skatteindtægter end det, man forbruger. Selv en Venstrekvinde som fru Louise Schack Elholm må kunne erkende, at der her var et behov for at tage fat på ikke alene at genoprette økonomien, men også at få produktiviteten i gang i Danmark, få Danmark i beskæftigelse.

Men jeg vil også sige, at det finanslovsforslag, som Venstre fremsatte efterfølgende, var finansieret af, at de nedslidte skulle have en dårligere indsats; man tog kort sagt midlerne fra den pulje, vi lavede i 2006, og sagde: Nu tager vi altså fra de nedslidte og giver til ruiner. Det mener jeg er direkte usympatisk, så derfor afviste vi Venstres forslag om at tage fra forebyggelsespuljen på de 100 mio. kr.

Men når det er sagt, vil jeg sige, at det er min opfattelse, at den model, vi nu har lavet, er langt mere retfærdig og langt mere effektiv end den hidtidige. De ekstra midler, som vi nu vil afsætte med »Vækstplan DK« i 2014 og 2015, bliver målrettet præcis til de aktiviteter, som er omfattet af ændringer i byfornyelsesloven. Og det er i den forbindelse vigtigt at være opmærksom på, at beskæftigelsesindsatsen og effekten af de statslige midler gennem byfornyelsesrammen faktisk er væsentlig højere, end de var af den indsatspulje, som den tidligere regering havde.

Kl. 14:31

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det spørgeren.

Kl. 14:31

Louise Schack Elholm (V):

Ja, lad mig lige først sige, at ministeren jo ikke svarede på mit første spørgsmål om, hvorvidt kassen passede, i forhold til hvad det var, vi sagde, inden vi gik til valg, hvor Socialdemokraterne gik til valg på, at man havde »Fair Forandring« og »En Fair Løsning«, der kunne skaffe, jeg ved ikke hvor mange penge til en masse løfter, som var ufinansierede, og hvor finansministeren siden hen har indrømmet, at der på det forslag med regeringens regnemetoder er et underskud på 22 mia. kr. Så vi havde ikke fejlet noget ind under gulvtæppet; derimod var det Socialdemokraterne, der havde lovet guld og grønne skove uden at have råd til det.

Nu vil jeg gå over til selve spørgsmålet. Ministeren prøver jo på at sige et eller andet med, at vi skulle have finansieret nedrivningspuljen gennem noget med de nedslidte, og det kan jeg overhovedet ikke følge, for sådan var nedrivningspuljen ikke finansieret. Og det er jo sådan set at tale udenom. Er det sådan, at ministeren afviste eller støttede nedrivningspuljen? Det er et klart ja/nejspørgsmål.

Kl. 14:32

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ministeren.

Kl. 14:32

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Vi kan blive enige om, at der var et hul i de offentlige finanser på 70 mia. kr. Vi er langt omkring i forhold til det spørgsmål, fru Louise Schack Elholm stillede, men der var et underskud på de offentlige finanser på 70 mia. kr., og det er uholdbart, og det kunne man fremskrive i tiden. Der var ikke sat to streger under regnestykket, som hr. Lars Løkke Rasmussen, den tidligere statsminister, sagde, og derfor var vi nødt til at tage fat i økonomien. Og vi videreførte ikke den engangspulje, som man havde for 2011 og 2010.

Når det så er slået fast, vil jeg sige, at vi fandt 75 mio. kr. på byfornyelsesrammen, som vi prioriterede. Det er jo mere end engangs-

puljen, for det giver faktisk 75 mio. kr. om året, hvor alle landdistriktkommuner får en chance for at være med, i modsætning til at den tidligere regering jo kun havde 41 kommuner med. Jeg har faktisk mødt rigtig mange borgmestre i landdistrikter, der spurgte: Hvorfor er vi ikke med her?

Når det er sagt, var den tidligere indsatspulje faktisk et o.k. instrument. Vi har evalueret puljen, vi har også evalueret byfornyelsesmidlerne, og nu har vi sat 200 mio. kr. af i »Vækstplan DK« i de næste 2 år, og det håber jeg da fru Louise Schack Elholm og jeg kan blive enige om der er behov for.

Kl. 14:33

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Spørgeren.

Kl. 14:33

Louise Schack Elholm (V):

Jeg må godt nok undre mig over, at ministeren ikke kan finde ud af at svare på, om det, vi lagde frem før valget, også gjaldt efter valget, for der var ikke noget, der blev fejlet ind under gulvtæppet. Vi lagde det klart frem: Ja, vi havde brugt nogle flere penge, end der umiddelbart var i budgettet, men det havde vi råd til på det tidspunkt. Det er simpelt hen at prøve at skubbe skylden over på os, for det var Socialdemokraterne, der var ude at love en hel masse, som er underfinansieret med 22 mia. kr., det var ikke Venstre, for vi holder, hvad vi lover.

I forhold til nedrivningspuljen har ministeren ikke formået at svare ja eller nej til, om ministeren og regeringen stemte ja eller nej til Venstres beslutningsforslag om nedrivningspuljen.

Kl. 14:33

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ministeren.

Kl. 14:33

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Nu er det jo en kendt sag, at man forhandler finanslov med dem, man kan få flertal med, og Venstre var jo ikke en del af den del af finansloven.

Må jeg så ikke sige, at Venstre forsøgte at tage fra Forebyggelsesfonden – 100 mio. kr. fra de nedslidte og give dem til ruiner. Det mener jeg er direkte usympatisk, men det stillede man forslag om ved den første finanslov, efter man havde afgivet regeringsmagten, fordi det var en engangspulje, man havde lavet. Sådan kan vi ikke gøre.

Nu gør vi det, at vi kommer med en fuldt finansieret vækstpakke, og det synes jeg vi skal glæde os over. Vi fordeler jo via byfornyelsesrammen, der er mere effektiv, giver mere beskæftigelse og i øvrigt samlet set giver aktiviteter på 900 mio. kr. ude i landdistrikterne. Vi regner med ca. 1.000 jobs også i den her forbindelse. Det giver 550 mio. kr. direkte i statslige udgifter og indsats ude i landdistrikterne, når vi regner de 75 mio. kr. med, der er der i forvejen, og samtidig kan kommunerne gøre en meget mere effektiv indsats, nemlig ved at bruge byfornyelsesmidlerne strategisk til opkøb af dårlige boliger, nedrivning af erhvervsbygninger, mulighed for fjernelse af skrot og affald, og endelig betyder det en lidt højere statsrefusion på aktiviteterne i de sårbare yderområder.

Kl. 14:35

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Dermed sluttede spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er stillet til ministeren for by, bolig og landdistrikter af fru Louise Schack Elholm.

Kl. 14:35

Spm. nr. S 1411

5) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Louise Schack Elholm (V):

Hvilken betydning har nedrivningspuljen for lovforslaget om ændring af fordeling af byfornyelsesmidlerne, som blev vedtaget tidligere i indeværende folketingsår?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 14:35

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Tidligere var det sådan, at spørgeren havde mulighed for at begrunde det. Det sad jeg og ventede lidt på. Nye tider, nye skikke.

Som jeg lige har redegjort for i mit svar på spørgsmål nr. 1410, har vi i regeringen gennemført en ændring af byfornyelsesloven, der dels giver kommunerne de instrumenter, som de har manglet for effektivt at kunne imødegå problemerne med faldefærdige huse i de små byer i landdistrikterne, dels giver flere midler til områdefornyelsen i de små byer. Lovændringen betyder også, i modsætning til hvordan det er med indsatspuljen, at redskaberne jo bliver permanente, hvilket har stor betydning for kommunernes planlægning af indsatsen.

Det, der sker nu, er, at regeringen vil sætte ekstra midler af til at understøtte lige præcis den lovændring, som vi har gennemført i Folketinget. Det allervigtigste i den forbindelse er, at vi med lovændringen og de ekstra midler får skabt et grundlag for, at tingene hænger sammen, i stedet for at have den midlertidige ordning, der var løsrevet fra byfornyelsesloven og jo kun gjaldt for 41 kommuner. Det er byfornyelsesloven, og den indeholder de instrumenter, som kommunerne skal bruge for at planlægge og gennemføre indsatsen. Samtidig afsættes der hvert år en statslig ramme til område- og bygningsfornyelse. Jeg synes, at vi på den måde har skabt en sammenhæng, som vi hidtil har manglet.

Kl. 14:36

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Spørgeren.

Kl. 14:36

Louise Schack Elholm (V):

Skal det forstås således, at ministeren som sådan ikke foreslår en ny nedrivningspulje eller indsatspulje, som ministeren ynder at kalde det, men i stedet for putter flere penge i puljen med byfornyelsesmidler i forhold til den fordeling, der er lagt op til med lovforslaget fra efteråret, L 57?

Kl. 14:36

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 14:36

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

I praksis kan jeg sige, at det betyder, at vi lægger dem oven i den pulje, der er etableret med de 75 mio. kr. Det betyder, at de små byer får fortrinsret til flere områdefornyelsesmidler end tidligere. Midlerne til områdefornyelsen kan kombineres med både de almindelige midler til bygningsfornyelse og midler fra den nye pulje. Kombinationsmulighederne giver faktisk kommunerne de mest optimale muligheder for at planlægge og gennemføre strategiske og fremadrettede løsninger for de små byer i stedet for at have ensidig fokus på kun at rive boliger i byerne ned.

Som eksempel kan jeg nævne en nedslidt by, hvor man dels fjerner de dårlige bygninger og istandsætter de bedste, dels samtidig fornyer byens pladser og forbindelsesveje og måske etablerer et kultur-

eller forsamlingshus. Det er altså byfornyelse, vi taler om. Det er en bredere indsats reserveret byer med under 3.000 indbyggere.

Kl. 14:37

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det spørgeren.

Kl. 14:37

Louise Schack Elholm (V):

Dermed mener ministeren altså, at man sætter 2 mia. kr. af i byfornyelsesindsatsen målrettet de mindre byer? Det vil sige, at landdistrikterne ikke får noget. Man har faldefærdige rønner i noget, der ikke omtales som by, men som en forsamling af huse, og så kan de ikke rives ned. Samtidig bliver de midler, man har taget fra byfornyelsesmidlerne i byerne, ikke ført tilbage til byerne, nu hvor man tilføjer ekstra midler til ikke en indsatspulje, ikke en nedrivningspulje, men til byfornyelsesmidlerne til de mindre byer. Er det sådan, det skal forstås? Det er mit spørgsmål til ministeren.

Kl. 14:38

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 14:38

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg kan sige, at der jo er rigtig, rigtig mange små landsbyer i vores land, heldigvis da, og der er også mange velfungerende landsbyer. Det er jo dem, det drejer sig om, altså landsbyer og byer med under 3.000 indbyggere. Det har vi jo også vedtaget i Folketinget med den ændring af byfornyelsesloven, vi lavede, med de 75 mio. kr.

Det, der er min pointe, er, at man kan spille sammen med områdefornyelsen, man kan få fornyet pladser, man kan måske få bygget et nyt aktivitetshus. Vi har set det ganske mange steder. Jeg har været ude at se på nogle steder, hvor områdefornyelsen har spillet sammen med bygningsfornyelsen. Det kan også være erhverv, man kan fjerne skrot.

Det er rigtigt, at vi prioriterer således, at det er i bymæssig bebyggelse, at de her penge kan bruges, og det betyder, at alle vores små landsbyer kan få glæde af de her midler. Det er alle landdistrikter og de steder, hvor man har kondemneringsmodne huse, der kan få glæde af det i forhold til tidligere, hvor det kun var 41 kommuner med landdistrikter, der havde mulighed for at få af den tidligere såkaldte nedrivningspulje.

Kl. 14:39

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Spørgeren.

Kl. 14:39

Louise Schack Elholm (V):

Så jeg skal forstå på ministeren, at først har ministeren taget en del af byfornyelsesmidlerne fra byerne og puttet over til mindre byer. Nu forhøjer ministeren puljen for de mindre byer uden at føre penge tilbage til byerne, så netto har ministeren taget penge fra byernes byfornyelse. Er det sådan, det skal forstås?

Kl. 14:39

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 14:39

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Nu bliver stort set alle byfornyelsesmidler brugt i byer. Så er der nogle byer, der er store, og nogle, der er små, og jeg tror, at fru Louise Schack Elholm fortalte sig før. Det er ikke 2 mia. kr., det er to gange 200 mio. kr. Det er 200 mio. kr., vi tilføjer byfornyelsesram-

men i 2014 og 2015. Og højeste prioritet ved tildelingen har byer med under 3.000 indbyggere. Så på den måde er det mindre byer, men det er også, fordi vi i øjeblikket ser den her meget, meget stærke urbanisering, altså det der med, at man flytter fra land til by.

Der er et enormt behov for – det tror jeg vi har diskuteret i Folketingssalen flere gange – at man gør en ekstraordinær indsats i vores landdistrikter. Det har regeringen altså givet høj prioritet, efter vi har evalueret også den tidligere nedrivningspulje. Man har sagt, at der er brug for et lidt bredere sigte, end man havde med den tidligere nedrivningspulje. Det er det, der ligger til grund for, at vi nu foreslår at afsætte 200 mio. kr. ekstra.

Så er det korrekt, at ud af den samlede ramme for byfornyelsen, som for at være hel præcis var på 278 mio. kr. om året, er 75 mio. kr. tildelt landsbyerne og mindre byer. Det havde vi et bredt flertal der bakkede op om her i Folketingssalen for ganske nylig.

Kl. 14:40

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hermed sluttede spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er stillet til beskæftigelsesministeren af hr. Bent Bøgsted fra Dansk Folkeparti.

Kl. 14:41

Spm. nr. S 1406

6) Til beskæftigelsesministeren af:

Bent Bøgsted (DF):

Er ministeren enig i, at det er vildledning af Folketinget, når hun i et svar til Beskæftigelsesudvalget den 13. december 2013 oplyser, at »Det er ikke muligt at sige præcist, hvor mange der faktisk vil opbruge dagpengereetten i de enkelte måneder«, når topembedsmænd i hendes eget ministerium ifølge Ekstra Bladet den 15. marts 2013 allerede den 5. december vidste, at langt flere stod til at ryge ud af dagpengesystemet end forventet?

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ministeren.

Kl. 14:41

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg har tidligere på dagen i et samråd i Finansudvalget redegjort for forløbet omkring arbejdet med det reviderede skøn for, hvor mange ledige der risikerer at opbruge deres ret til dagpenge i første halvår af 2013.

Jeg bliver spurgt her konkret til et forløb omkring et spørgsmål fra Beskæftigelsesudvalget. Mens arbejdet pågår med at lave et revideret skøn, får jeg et spørgsmål fra Folketinget om, hvor mange der står til at miste deres dagpenge i hver af månederne i 2013, og hvor mange af disse der er forsørgere. Jeg svarer den 13. december, hvor arbejdet med et nyt skøn fortsat pågår. Af mit svar fremgår det, hvor mange der er i risiko for at opbruge dagpengereetten i første halvår af 2013, det vil sige, hvor mange der vil opbruge dagpengereetten i første halvår af 2013, hvis ingen i gruppen kommer i arbejde eller uddannelse inden dagpengeperiodens ophør. Jeg oplyser, at tallet for det i uge 49 er ca. 36.000 personer.

Jeg kan forstå på Enhedslisten, at man fra spørgerens side har lagt noget andet i spørgsmålet end den forståelse, der lægges til grund for besvarelsen. Beskæftigelsesministeriet og jeg selv har læst spørgsmålet som et ønske om oplysning om faktisk udfald af dagpengeperioden fordelt på måneder. Hvis der var lagt den forståelse ned over besvarelsen, at der blev spurgt til risikogruppen, altså brutogruppen, der udgør det maksimale udfald fordelt på måneder, kunne der godt være svaret andet i svaret. Hvis forståelsen i stedet skulle være, at der blev spurgt til et skøn over antallet af ledige, der vil opbruge dagpengereetten, kan jeg konstatere, at det ikke var muligt. Der forelå ikke på det tidspunkt et konsolideret skøn.

Så vil jeg i øvrigt gerne tilføje, at jeg på ingen måde forsøger, ej heller i svaret på det pågældende spørgsmål, at nedtone problemets omfang, eller hvor stor risikogruppen er.

Kl. 14:43

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Spørgeren.

Kl. 14:43

Bent Bøgsted (DF):

Tak til ministeren for svaret. Nu har vi jo haft et samråd, hvor det også har været bragt på bane, men i samrådet fik vi så ikke rigtig noget svar på et af de spørgsmål, som jeg stillede. Det var det med, at når de oplysninger nu forelå, ifølge Ekstra Bladet i hvert fald, allerede den 5. december, vidste man i hvert fald i departementet, at der var noget under opsejling, at der var nye tal på vej.

Jeg skal ikke gøre mig klog på, hvornår ministeren fik oplysninger om de tal, men det, der ligger i det her, er jo, at hvis de oplysninger var kommet frem i forbindelse med finanslovsdebatten, da den blev afsluttet den 19. december, kunne det jo have medført, at debatten i afslutningsdebatten kunne have fokuseret på det her, at der havde været en anderledes tilgang til det, og at der måske kunne være kommet yderligere krav om en indsats for de ledige lige i forbindelse med finanslovsforhandlingen. Det er, som om ministeren går væk fra det, det kunne vi også høre i udvalget. Det tager man egentlig ikke så højtideligt, det mener man ikke kunne have haft nogen særlig stor indflydelse.

Jeg ved godt, det kan være svært at komme med nøjagtige tal og skøn. Vi har jo tidligere set, hvordan de her tal er steget og steget, jo længere man er kommet hen, og jo mere krisen har spillet ind, og det er fuldt forståeligt, at der kan være noget der. Men når oplysningerne så kommer, kunne jeg godt forestille mig, at hvis de her nye tal var kommet frem, hvis man havde lagt dem frem fra ministeriets side, så kunne det jo have medført en ændret debat i forbindelse med afslutningsdebatten og vedtagelsen af finansloven.

Mener ministeren ikke, at det kunne have påvirket debatten, og at det måske kunne have medført yderligere krav om en indsats for de udfaldstruede?

Kl. 14:45

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det ministeren.

Kl. 14:45

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Altså, jeg skal jo ikke vurdere, hvilke krav andre partier ville kunne have stillet i forbindelse med en folketingsforhandling om finansloven. Det, jeg kan sige, er, at det reviderede skøn ikke er færdiggjort på det tidspunkt, hvor der er lovbehandling i Folketingssalen. De økonomiske konsekvenser af det reviderede skøn er ikke færdiggjort, og derfor offentliggør regeringen skønnet, når materialet er klar til det.

Kl. 14:45

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Spørgeren.

Kl. 14:45

Bent Bøgsted (DF):

Jamen man kan selvfølgelig have fuld forståelse for, at ministeren er lidt i knibe her og har lidt vanskeligt ved at sige noget konkret, for det er det her med, hvilke oplysninger ministeren får fra embedsmændene, og hvilke oplysninger ministeren ikke får.

Men var det ikke rimeligt, når man tilsyneladende allerede den 5. december vidste, at der var noget under opsejling, at man så havde

givet besked om, at der nok kom nogle nye tal, der måske var højere end dem, vi hidtil havde regnet med? Det kunne jo have været på sin plads så at have oplyst Folketinget om, at der var noget på vej, et tal, der var langt højere end det, vi hidtil var gået ud fra.

Jeg er helt indforstået med, at lige siden det med dagpengene blev vedtaget, er tallene her steget og steget. Det er på grund af krisen, og det er jo ikke sådan bare lige ministerens skyld, ikke det hele i hvert fald. Krisen spiller ind her, og det er det, der er årsagen til, at tallene er steget.

Kl. 14:46

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det ministeren.

Kl. 14:47

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen det har været regeringens vurdering, at vi ikke skulle fremlægge tal, før beregningerne var færdige og velkonsoliderede og de økonomiske konsekvenser deraf også var vurderet. Man kan selvfølgelig altid diskutere, hvornår noget skal lægges frem, men det har altså været regeringens vurdering, at det var den rigtige beslutning at fremlægge et revideret skøn, når det faglige arbejde med at tilvejebringe et nyt vidensgrundlag faktisk var overstået.

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Spørgeren.

Kl. 14:47

Bent Bøgsted (DF):

Når der så nu er kommet nye tal, er ministeren så sikker på, at det, man blev enig med Enhedslisten om på det tidspunkt, altså den pakke, der blev vedtaget, med uddannelse og med akutjob, der skulle hjælpe de ledige, var nok til at sikre den gruppe, der tilsyneladende var i vækst?

Kl. 14:48

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 14:48

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det er i hvert fald vigtigt at understrege, at den aftale, der blev lavet i forbindelse med finansloven for 2013, og som omfatter en mulighed for uddannelse på forsørgelse for langtidsledige, der opbruger deres dagpengeret i starten af 2013, er en ordning, som er lavet som en lovbunden ordning. Det vil sige, at hvis der er flere end beregningsteknisk forudsat, der får behov for at gå ind i ordningen og vælger og ønsker at benytte sig af den mulighed, som ordningen giver, så er der mulighed derfor, fordi ordningen er designet sådan, at for alle dem, som måtte have behov for det og ønsker at gå ind i ordningen, er vi så forpligtet til at tilvejebringe finansiering til det, så det faktisk også kan lade sig gøre for dem.

Jeg er glad for, at den uddannelsesordning er der, for der er mange af vores langtidsledige, der kan profitere og drage nytte af et kompetenceløft.

Kl. 14:49

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Dermed sluttede spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er stillet til beskæftigelsesministeren af hr. Bent Bøgsted.

Kl. 14:49

Spm. nr. S 1408

7) Til beskæftigelsesministeren af:

Bent Bøgsted (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at regeringen først den 10. januar 2013 erkendte, at 17.000-23.000 mennesker forventedes at ryge ud af dagpengesystemet – eller op til næsten dobbelt så mange som forudsagt i akutpakken – når ministeren, ifølge oplysninger i Ekstra Bladet den 15. marts 2013, allerede den 17. december 2012 havde fået forelagt oplysninger om, at op til 23.000 personer stod til at miste deres dagpenge?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 14:49

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det her spørgsmål minder jo lidt om det spørgsmål, vi allerede har været igennem, og mit svar kommer derfor også til at minde om det svar, jeg allerede har givet, nemlig at arbejdet med at lave et revideret skøn påbegyndes i starten af december måned. Det tager tid at lave et sådant skøn. De økonomiske konsekvenser deraf skal beregnes. Derfor er regeringen klar til at offentliggøre det den 10. januar. Det er der, det sker.

Kl. 14:49

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Spørgeren.

Kl. 14:49

Bent Bøgsted (DF):

Jamen jeg har forstået, at regeringen var klar til det den 10. januar. Nu kom det nye skøn den 10. januar, og man havde lagt et skøn, inden man gik i gang med finanslovsforhandlingerne. Der arbejdede man med et skøn, der var noget lavere. 12.000-16.000 var det vist. Så kommer det her nye skøn i december og offentliggøres i januar.

Jeg vil bare spørge: Kommer der et nyt skøn om, hvor mange der er udfaldstruede? Nu er vi i marts måned. Det er 3 måneder siden. Kommer der et nyt skøn nu efter påske, eller forventer ministeren ikke, at der kommer nogle nye opgørelser, før vi kommer hen til sommeren, eller hvordan ser det ud med det? Følger man det løbende, og er man dermed også klar til at oplyse om, om der sker stigning eller fald? Man kan også være så heldig, at der sker et fald. Men hvornår forventer ministeren, at man måske har lidt mere konkrete tal over de første 3 måneder her i år?

For det kunne være nyttigt at få oplyst de faktiske tal, altså hvordan de første 3 måneder ser ud. Jeg ved godt, at vi ikke er igennem de 3 måneder endnu, men det er vi, når vi kommer til april. Jeg ved ikke, hvor hurtigt man måske kan hente de tal.

Kl. 14:51

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 14:51

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det er rigtigt, at vi af gode grunde ikke kender tallet for de første 3 måneder, fordi vi stadig væk er i marts måned. Men jeg vil gerne give et tilsagn om, at så snart oplysningerne foreligger om, hvordan det faktisk er gået med de mennesker, der har stået over for, at deres dagpengeret ville ophøre i første kvartal 2013, vil jeg selvfølgelig meget gerne give de oplysninger videre til Folketinget.

Vi ved noget allerede nu. Vi ved, hvor mange der har opbrugt deres dagpengeret i januar og februar måned. Jeg har ikke fået materiale, der fortæller, hvordan det så er gået alle de mennesker endnu. Men det, jeg ved, er, at der er godt 5.000 personer indtil nu – altså frem til 1. marts, i januar og februar måned – der er gået i gang med uddannelsesordningen. Så det ved vi nu. Der er ikke endnu materiale

for, hvordan det er gået for den øvrige gruppe, men så snart det materiale er tilvejebragt, skal det selvfølgelig oplyses til Folketinget.

Kl. 14:52

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Spørgeren.

Kl. 14:52

Bent Bøgsted (DF):

Det ville jo være pragtfuldt, hvis nu ministeren, når der foreligger nogle tal, kan komme ud og sige: Jamen det her skøn på 23.000 holdt ikke, det var langt mindre, fordi de faktiske tal lå langt under de 23.000.

Det ville jo være pragtfuldt for ministeren at kunne gå ud og sige det. Og så har der været et skøn, der ikke holdt. For det er jo det her med et gæt, ja, træk et nummer. Det er egentlig det, sådan et skøn kan indebære. Men man har ikke nogen rigtig oversigt over, hvor mange af dem, der er udfaldstruede, der reelt går hen og finder et job, altså hvordan den faktiske situation er. Så det ville være pragtfuldt, hvis ministeren her i april kunne fremlægge det og sige: De første 3 måneder har ikke været så slemme, som vi havde frygtet.

Det kan også være, at det er gået den anden vej, altså at de har været meget værre. Så jeg ser frem til at få de oplysninger, så snart det kan lade sig gøre.

Kl. 14:53

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ministeren.

Kl. 14:53

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Men igen, jeg giver et tilsagn om, at vi, når vi har materialet, selvfølgelig lader det tilgå Folketinget. Men man kan jo allerede nu se, at der er temmelig mange, der har opbrugt deres dagpenget her i de første måneder af 2013. Så der er mange mennesker, der står i en svær situation. Det ved vi allerede for nærværende. Men hvordan det præcis er gået dem hver især, ved vi ikke. Der afventer vi altså stadig væk yderligere informationer.

Kl. 14:53

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Dermed sluttede spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er stillet til forsvarsministeren af hr. Jakob Ellemann-Jensen.

Kl. 14:54

Spm. nr. S 1402

8) Til forsvarsministeren af:

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Når ministeren i et interview til TV 2 Nyhederne om de afghanske tolke, der arbejder for de danske styrker i Afghanistan, udtaler, at »jeg synes, at det vigtige er, at vi tager os af dem, vi har et ansvar overfor«, hvorledes forestiller ministeren sig da, at den danske regering skal tage sig af tolkene?

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Forsvarsministeren.

Kl. 14:54

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Danmarks militære indsats i Afghanistan går tilbage til 2001, og tyngden er jo lagt på 2006 og frem og har hele tiden hvilet på et bredt politisk mandat. Mandatet følger af de folketingsbeslutninger, der er vedtaget, og som også er udmøntet i planer og strategier for indsatsen i Afghanistan, som partierne, herunder jo også Venstre, står bag.

Jeg har som bekendt foranlediget, at der bliver udarbejdet en redegørelse om forsvarrets anvendelse af tolke i Afghanistan. Jeg mener derfor, at det vil være rigtigst at afvente den redegørelse og vurdere indholdet af redegørelsen, før der foretages overvejelser om eventuelle tiltag i relation til tolkene.

Kl. 14:54

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Spørgeren.

Kl. 14:54

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Ja, det har jeg læst i dagens Information er ministerens opfattelse. Den deler jeg ikke, så derfor vil jeg alligevel spørge ministeren om det, for der er jo et vist manøvrerum mellem det, at man ikke gør noget, og det, at man giver asyl. Det er det manøvrerum, jeg godt kunne tænke mig at få lidt udfoldet, med hensyn til hvad man har af handlemuligheder dér. At vi to står herinde, betyder jo ikke nødvendigvis, at man træffer en beslutning, men jeg vil gerne vide lidt om, hvad det er for muligheder ud over asyl eller ingenting, som ministeren ser.

Kl. 14:55

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ministeren.

Kl. 14:55

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Det er fuldstændig rigtigt, som spørgeren siger i den der fremstilling, og jeg synes også, at det er rigtigt at få det gentaget. Det er nemlig nogle gange blevet fremstillet, som om der kun er to muligheder. Enten svigter man tolkene, eller også giver man asyl til alle. Men efter min mening er muligheden for at svigte tolkene ikke til stede. Til gengæld er der et bredt spektrum af handlemuligheder hen imod overvejelser om eventuelt at give asyl. Noget af det, som kommer til at indgå i redegørelsen, er jo, hvad der er omstændighederne, og der er også i den forbindelse rejst spørgsmål her i Folketinget om, hvad andre lande gør. Jeg synes, det er bedst, at vi sikrer os et ordentligt beslutningsgrundlag, så vi har det fundament at diskutere på.

Kl. 14:56

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Spørgeren.

Kl. 14:56

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tak for den lille udbygning af mit spørgsmål. Det besvarede jo desværre ikke rigtig spørgsmålet, kan man sige.

Lad mig så spørge om noget andet, for det her kommer vi nok ikke nærmere. Til oktober vil Danmark have cirka halvt så mange soldater i Afghanistan, som vi har i øjeblikket. Vil vi også have cirka halvt så mange tolke, som vi har i øjeblikket?

Kl. 14:56

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ministeren.

Kl. 14:56

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Den reduktion, som vi foretager til oktober, handler om, at vi hjemtager vores infanterikompani. Lige nu er vi bl.a. ved at redegøre for, hvor mange tolke der er tilknyttet de forskellige indsatser, vi har haft både tidligere og senere i forløbet, og det er klart, at når de oplysninger foreligger, vil man også ad den vej kunne se, hvad det forventede tolkeforbrug er i Helmand.

Men at begynde at skyde på, hvordan det vil udvikle sig hen ad vejen, synes jeg vi skal lade ligge, indtil vi har et substantielt fundament at stå på, nemlig den redegørelse, som er under udarbejdelse.

Kl. 14:57

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Spørgeren.

Kl. 14:57

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Det er jo en interessant vurdering, men der er ikke rigtig nogen svar på særlig mange ting her.

Man må vel rimeligvis antage, at med færre soldater skal vi anvende færre tolke, og ministeren har jo tidligere sagt, at vi har et par år til at finde ud af, hvorledes vi håndterer situation med de her tolke. Det har vi jo så ikke længere, i hvert fald ikke i forhold til en god portion af tolkene. Hvornår er det ministerens forventning at der skal være truffet en beslutning? Altså, jeg spørger ikke om, hvornår den rapport til april kommer – det ligger lidt i formuleringen rapporten til april – men om, hvornår der skal være truffet en beslutning om, hvad man gør konkret for de enkelte tolke.

Kl. 14:57

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 14:57

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Grundforudsætningen for spørgsmålet, sådan som det er formuleret, er, at sikkerhedssituationen for tolkene ændrer sig markant, når vi trækker os tilbage fra Helmandprovinsen med infanterikompaniet. Og det er jo langtfra givet, da en af de præmisser, som tilbagetrækningen hviler på, netop er, at afghanerne i stigende grad gerne skulle være i stand til at tage vare på sikkerheden selv.

Kl. 14:58

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Dermed sluttede spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er stillet til forsvarsministeren af hr. Jakob Ellemann-Jensen.

Kl. 14:58

Spm. nr. S 1403

9) Til forsvarsministeren af:

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Vil ministeren gøre rede for, hvorledes problemstillingen omkring de tolke, forsvaret anvender i Afghanistan, er anderledes end problemstillingen omkring de tolke, forsvaret anvendte i Irak indtil 2007?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Forsvarsministeren.

Kl. 14:58

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Tak for det. Der er jo mange alvorlige problemstillinger forbundet med den tidligere regerings beslutning om at deltage i krigen i Irak. Det er netop i de her dage 10 år siden, at krigen mod Irak startede, og det er en god anledning til at reflektere over den tidligere regerings beslutning om at følge USA ind i den krig.

Som man kunne se i en DR-dokumentar i går aftes, er der i hvert fald bred enighed blandt eksperter i folkeret om at problematisere grundlaget for Danmarks deltagelse i krigen i Irak. For en nærmere udredning af problemstillingen specifikt vedrørende de irakiske tolke tror jeg at det i virkeligheden er mest fair at opfordre spørgeren til at spørge sine partifæller i den tidligere regering.

Hvis det, spørgeren spørger til, er de juridiske forskelle, kan jeg sige, at jeg har forstået på forsvaret, at man i Afghanistan i modsætning til i Irak ikke selv ansætter lokale tolke, hvilket var en central del af problemstillingen i Irak. Det er således vurderingen, at der rent juridisk kan være visse ansættelsesretlige forskelle i situationen i Afghanistan og i Irak. Når det er værd at pege på det, er det, fordi det skinner klart igennem i den aftale, som den tidligere regering indgik med Dansk Folkeparti i 2007, om håndtering af tolkene i Irak, at den tidligere regering var meget opsat på fremover at undgå at stå med ansvaret for lokalt ansatte tolke m.fl.

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Spørgeren.

Kl. 14:59

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Det er jo interessant, at ministeren bruger den første halvdel af tiden på at tale om noget helt andet, som ikke rigtig har noget med mit spørgsmål at gøre. Jeg skal beklage, hvis det er formuleret uklart, det var ikke hensigten.

Det, jeg mener, er ikke det juridiske grundlag, for det er jo sådan set uinteressant for de mennesker, det handler om, og det er egentlig dem, jeg har en interesse i. Juristeriet i det er sådan set ligegyldigt for trusselsniveauet, kan man sige. Det handler om vores moralske ansvar, og det er det, jeg sådan efterlyser lidt her. Ministeren har jo tidligere udtalt, at der var en markant mindre risiko for, at de afghanske tolke kom til at lide overlast, end der var for de irakiske tolke. Er det stadig væk ministerens opfattelse, at det er sådan, eller var det på grund af en lille fejlslutning om, at det ikke var lokalt ansatte tolke?

Kl. 15:00

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 15:00

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Det, som er min forventning, vil fremgå af redegørelsen, og det er, hvordan den aftale, som jeg omtalte før, om håndtering af de irakiske tolke er blevet udmøntet, og så kan man jo vurdere, om den tidligere regering har gjort nok for at få aftalen implementeret, herunder i Afghanistan, for så vidt angår den del af aftalen, som adresserer, at man bør undgå at benytte tolke med nær tilknytning til det område, hvor danske styrker måtte operere, og som er en væsentlig del af den aftale, som den tidligere regering indgik med Dansk Folkeparti.

Kl. 15:01

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Spørgeren.

Kl. 15:01

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Ja, igen sådan lidt polemik om: Æh-bæh, det er den tidligere regerings skyld. Nu kan man jo håbe, at der snart kommer en ny regering, der kan rydde op i det.

Men hvordan hænger det her billede af, at trusselsbilledet skulle være markant mindre for de afghanske tolke, sammen med antallet af drab, det, man kalder targeted killings, på regeringsvenlige afghanske civile? Det er jo altså fordoblet fra 2011 til 2012. Hvordan hænger det sammen med, at risikoen er mindre for de afghanske tolke i forhold til de irakiske?

Kl. 15:02

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 15:02

Kl. 15:04

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Det er jo rigtigt, som der ligger i spørgerens spørgsmål, og som spørgeren også korrekt anfører, at den statistik jo ikke går specifikt på tolkene, men på de regeringsansatte i det hele taget, herunder jo også en række af de andre funktioner, som de ansatte har for at sikre, at samfundet fungerer. Jeg tror, at man skal se Talebans indsats på den måde, at det jo netop er et ønske om at underminere det samfund, som er under opbygning, og at det er derfor, man har valgt at rette sigtet ikke bare mod tolke, men også mod andre grupper af ansatte, som får samfundet til at hænge sammen.

Kl. 15:02

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Spørgeren.

Kl. 15:02

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Mange tak for svaret her. Jeg vender lige tilbage til mit oprindelige spørgsmål, for det var så det, jeg muligvis havde formuleret kluntet. Det lød i al sin enkelhed: Hvordan er problemstillingen anderledes i Afghanistan end i Irak, og her tænker jeg alene på sikkerhedssituationen?

Kl. 15:03

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 15:03

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Ja, så ville det være fristende for mig vende tilbage til det svar, som jeg gav på spørgsmålet i første omgang, da det blev stillet. Hvis det ikke er tilfredsstillende for spørgeren, så tror jeg, at vi skal holde os til at konstatere, at jeg nu har foranlediget, at der bliver lavet en redegørelse vedrørende forsvarets anvendelse af tolke i Afghanistan, og jeg tror, at vi også i den her sammenhæng er bedst tjent med at sikre os det oplyste grundlag, før vi begynder at diskutere.

Kl. 15:03

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Dermed sluttede spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er stillet til forsvarsministeren af hr. Troels Lund Poulsen fra Venstre.

Kl. 15:03

Spm. nr. S 1404

10) Til forsvarsministeren af:

Troels Lund Poulsen (V):

Hvad forventer ministeren sig af den redegørelse om de afghanske tolke, som ministeren har iværksat, og hvad er ministerens vurdering med hensyn til, hvornår Folketinget kan forvente, at redegørelsen foreligger?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Forsvarsministeren.

Kl. 15:03

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Jeg har som tidligere nævnt foranlediget, at der udarbejdes en redegørelse for forsvarets anvendelse af tolke i Afghanistan. Jeg forventer, at redegørelsen vil foreligge, inden jeg den 2. april skal deltage i et samråd om emnet. Jeg forventer også, at denne redegørelse vil bidrage til at belyse en række af de spørgsmål, der har været rejst i den seneste tid.

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Spørgeren.

Kl. 15:04

Troels Lund Poulsen (V):

Tak for det. Men det svar, der kom, var jo ikke særlig konkret. Nu er det sådan, at samrådet bliver holdt tirsdag den 2. april, og der er en påske, der starter om ikke så lang tid. Vil ministeren sikre, at Folketinget får den fornødne tid til at læse redegørelsen og dermed også sætte sig ind i problemstillingen, inden samrådet holdes, eller kan vi forvente den samme behandling af Folketinget, som vi jo har set gentagne gange fra forsvarsministerens side, nemlig at det vil blive oversendt til Folketinget natten mellem mandag og tirsdag, altså, om man så må sige, nogle få timer før samrådet bliver afholdt?

Kl. 15:04

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 15:04

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Jamen jeg har ikke nogen intention om, når redegørelsen ligger færdig, ikke at oversende den til Folketinget. Jeg vil bestræbe mig på, at redegørelsen foreligger inden den 2. april op til samrådet, som jeg sagde før.

Kl. 15:04

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Spørgeren.

Kl. 15:04

Troels Lund Poulsen (V):

Vil det virkelig sige, at ministeren i dag ikke er i stand til at angive noget som helst tidsperspektiv, i forhold til hvornår redegørelsen bliver oversendt? Ministeren har vel haft lejlighed til at forberede sig i forhold til de spørgsmål, der er stillet her i Folketingssalen.

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 15:05

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Problemet er bare, at hvis jeg skulle vide, hvad der er den præcise afslutningstermin for redegørelsen, så ville det i et eller andet omfang også præjudicere, at jeg skulle vide, hvad indholdet af redegørelsen er. Og det ved jeg jo af gode grunde ikke, da den er under udarbejdelse.

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Spørgeren.

Kl. 15:05

Troels Lund Poulsen (V):

Det kan jeg simpelt hen ikke forstå. Man kan jo godt som minister besvare et spørgsmål om, hvornår redegørelsen lander på ens bord. Det ville jo være helt naturligt at kunne besvare det spørgsmål, når man i dag i Folketinget skal besvare spørgsmål om det tidsperspektiv, uden overhovedet at kende indholdet af det, der måtte stå i den redegørelse. De to ting hænger jo overhovedet ikke sammen.

Kl. 15:05

Kl. 15:07

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Spørgeren.

Kl. 15:05

Kl. 15:07

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Jeg kan jo ikke forstå tingene for spørgeren. Jeg kan bare sige, hvad svaret er, nemlig at redegørelsen vil foreligge, inden jeg den 2. april skal deltage i samrådet om emnet.

Kl. 15:05

Troels Lund Poulsen (V):

Men nu er der trods alt en sandhedspflicht, når ministeren møder op her i dag. Derfor går mit klare spørgsmål på, hvorvidt ministeren kan garantere, at der ikke er nogen i departementet, der har vidst noget om en afghansk tolk, der blev dræbt. Ministeren udtaler sig jo meget kategorisk og siger, at ministeren slet ikke har haft kendskab til den her sag overhovedet. Derfor er det jo meget naturligt, at ministeren efter den omtale, der var, så også stiller spørgsmålet internt i sit eget departement, om det er noget, man har fået nogen information om.

Kl. 15:07

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Dermed sluttede spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er stillet til forsvarsministeren af hr. Troels Lund Poulsen fra Venstre.

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 15:07

Spm. nr. S 1405

11) Til forsvarsministeren af:

Troels Lund Poulsen (V):

Hvad er ministerens holdning til, at ministeren tre gange i uge 11 har givet Folketinget og offentligheden oplysninger, der senere har vist sig ikke at være korrekte, og kan ministeren garantere, at der i den pågældende sag om de afghanske tolke ikke er andre af de oplysninger, som ministeren har videregivet til offentligheden eller Folketinget, der ikke er korrekte?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Spørgeren.

Kl. 15:08

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Jeg har i den seneste tid udtalt mig upræcist om de tolke, som forsvaret har anvendt i Afghanistan. Det har jeg erkendt og beklaget. Jeg har på ingen måde forsøgt at lægge skjul på noget, men har i stedet sørget for at korrigere mine udtalelser.

Kl. 15:06

Troels Lund Poulsen (V):

Det må man jo så tage for det omvendte svar, når ministeren ikke vil besvare spørgsmålet, som bliver stillet nu faktisk to gange. Man må jo så konkludere, at der må være nogle i departementet, der har fået viden om, at der var en afghansk tolk, der blev dræbt. Det, der står tilbage, er så at finde ud af, hvorvidt ministeren har fået den information eller ej, og der er det bare beklageligt at ministeren i dag ikke ønsker at svare på det spørgsmål, som er blevet stillet, men ønsker at slå det hen med henvisning til en redegørelse, der kommer den 2. april, selv om vi heller ikke rigtig har kunnet finde ud af, hvornår den måtte komme.

Så derfor vil jeg for sidste gang stille ministeren det spørgsmål, om ministeren kan garantere, at der ikke er nogen i hans departement – og dermed også på ministerens ansvarsområde – der har fået den her oplysning.

Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Spørgeren.

Kl. 15:06

Troels Lund Poulsen (V):

Det er jo helt rigtigt, at ministeren, tror jeg, tre gange i sidste uge talte usandt, og vi får rig lejlighed til finde ud af, om det så er sidste gang, ministeren har gjort det, eller der kommer flere ubehagelige overraskelser.

Ministeren siger i Jyllands-Posten i sidste uge, at det kommer som en stor overraskelse for ham, og at han slet ikke har hørt om, at der i efteråret 2011 skulle være en tolk, der var blevet slået ihjel. Det, som jeg sådan set godt kunne tænke mig at vide, er, om ministeren kan garantere, at der ikke er nogen i Forsvarsministeriets departement, der har hørt om det.

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det ministeren.

Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 15:06

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Det er jo same-same. Altså, jeg tror, at vi alle sammen er bedst tjent med at sikre, at de diskussioner, der skal tages også om tolkene, foregår på så oplyst et grundlag som muligt. Derfor er vi ved at udrede, hvordan omstændighederne er. Den udredning vil også indeholde aspektet med de sårede og dræbte tolke, der måtte være.

Kl. 15:09

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Lige præcis her er vi jo ved noget af det, som der bliver redegjort for i den redegørelse vedrørende forsvarets anvendelse af tolke i Afghanistan, som er under udarbejdelse. Derfor vil svaret foreligge, når redegørelsen foreligger.

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Dermed sluttede spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er stillet til ministeren for ligestilling og kirke af hr. Christian Langballe fra Dansk Folkeparti. Men da jeg ikke kan se ham i salen, er spørgsmålet bortfaldet.

Kl. 15:09

Spm. nr. S 1412

12) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Christian Langballe (DF):

Vil ministeren uddybe sin sammenligning mellem Vatikanet og Iran, som han fremsatte i forbindelse med pavens udnævnelse?

(Spørgsmålet er udgået af dagsordenen).

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 181:

Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Beskyttelse af børn og unge mod overgreb m.v.).

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 13.03.2013).

Kl. 15:09

Forhandling

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Da hr. Eyvind Vesselbo ikke er til stede, vil jeg åbne førstebehandlingen med fru Karin Nødgaard fra Dansk Folkeparti.

Kl. 15:10

(Ordfører)

Karin Nødgaard (DF):

En gang imellem tror man ikke, at det, man hører eller læser, kan være sandt. Ikke desto mindre har det desværre vist sig at være sande beretninger, vi i igennem det seneste par år har fået om ufattelig grove overgreb på børn og unge, ofte overgreb, som er begået af de mennesker, der skulle være barnets nærmeste, og dem, der skulle beskytte børnene allermest mod al ondskab i verden. Vi har hørt beretninger om årelange misbrug og ofte af flere børn inden for samme familie, misbrug, der ikke er opdaget, eller som er fortiet og gemt af vejen. Det er en kendsgerning, at der er mange, der har svigtet disse børn, og at de har befundet sig i et helvede og ikke haft et børneliv, som de fleste andre børn har, og ikke har oplevet glæde i tilværelsen.

Når de nærmeste svigter, er det vigtigt, at der er nogle offentlige myndigheder, der skridter ind og handler, så disse børn bliver reddet fra en forfærdelig og mæridtsagtig tilværelse. Desværre har det ikke altid været gældende, og der har vist sig så store svigt og mangler fra offentlige myndigheders side i mange af de sager, som er dukket op i de seneste år, hvilket er helt uacceptabelt. Det er svært at begribe, hvordan det kan være en del af virkeligheden i Danmark efter 2000, at så mange børn lever under forhold, der er så grusomme, at end ikke en med en livlig fantasi kan forestille sig dem. Man bliver trist og vemodig over at tænke på, at der findes mennesker, der i løbet af få leveår har oplevet så store omsorgssvigt, først af dem, som skulle passe mest på dem, og dernæst af dem, som burde tage over og beskytte dem.

Derfor har vi landspolitisk lavet den aftale, som vi behandler nu, og som skal blive et vendepunkt, så vi i årene fremover undgår at se sager som dem, der er blevet opdaget de seneste år, fordi de forhåbentlig ikke findes mere, og så de børn, som alligevel måtte udsættes for svigt, fremover vil få en værdig og hurtig behandling. Beslutningen om, at der skal være et beredskab, der skal tages i brug, straks der kommer en indberetning eller en mistanke om omsorgssvigt af et

barn eller et ungt menneske, og at der er et krav om hurtig handling og bevidsthed hos myndighederne om, at der iværksættes de fornødne initiativer, er en af vejene frem.

Det er positivt, at der er bred politisk enighed om denne aftale, og Dansk Folkeparti ser frem til, at de mange delelementer i lovforslaget bliver implementeret, og at de vil være med til at gøre en forskel med hensyn til det, vi har måttet sande har været forholdene hidtil i flere kommuner. Dermed ikke være sagt, at vi med vedtagelsen af det her forslag er nået frem til en model, der er perfekt, og som ikke vil skulle ændres og justeres efterfølgende. Det kan godt være, at det bliver tilfældet, og det vil Dansk Folkeparti holde nøje øje med. Såfremt der opstår tvivl om, at lovgivningen virker efter hensigten, vil vi ikke tøve med at skride til handling. Det skylder vi de omsorgssvigtede børn og unge.

Så godt som alle politiske beslutninger er forbundet med økonomi. Det gælder også det her lovforslag. Jeg vil gerne slå fast, at for Dansk Folkeparti har det ikke været spørgsmål om, hvad det koster os. Det helt overordnede er, at der skal bruges de ressourcer på området, som er nødvendige. Derfor beklager vi også, at midlerne til finansieringen af forslaget er taget fra satspuljen. Vi mener, at netop denne pakke, hvis navn jeg for øvrigt ikke bryder mig om, da det jo ikke er en overgrebspakke, men en hjælpeforanstaltning til udsatte børn og unge, burde finansieres på den egentlige finanslov.

Satspuljen er jo en pulje, der finansieres af modtagerne af overførselsindkomster, og det finder Dansk Folkeparti er forkert. Alle borgere bør have mulighed for at bidrage til puljen, men det er ikke tilfældet i dag. Satspuljens størrelse udhules hvert år, og dermed udhules de midler, der er til de svageste i vores samfund, herunder de omsorgssvigtede børn. Skal det undgås fremover, må pengene findes på den store finanslov.

For Dansk Folkeparti er det meget afgørende, at der bliver etableret børnehuse. Vores store forventning er, at disse børnehuse, som vi besluttede som en del af satspuljen både i 2012 og 2013, og som der nu er fastsat en nogenlunde geografisk placering af, vil kunne hjælpe et stort antal børn i en proces mod et bedre liv. At det er barnet, der er i centrum, og at de personer, der skal hjælpe barnet, fysisk skal komme til barnet og ikke omvendt, finder vi er det rette. For Dansk Folkeparti har det været vigtigt, at børnehuse etableres i børnevenlige rammer.

Endvidere mener vi, at der også sker nogle store forbedringer i det forebyggende arbejde og i den tværfaglige indsats, som vil komme børnene til gavn og også give medarbejdere i kommunerne en bevidsthed og sikkerhed i deres arbejdsmetoder.

Noget af det, som har manglet, og som bliver styrket med dette lovforslag, er barnets ret til at blive hørt og have en bisidder. Det er Dansk Folkeparti meget tilfreds med, og vi ser frem til at følge området og forhåbentlig om få år konstatere, at det er en indsats, der virker. Det skylder vi børn og unge. Tak.

Kl. 15:15

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Der er ikke nogen, der har bedt om korte bemærkninger. Vi vender så tilbage til den oprindelige talerrække og starter med hr. Eyvind Vesselbo fra Venstre.

Kl. 15:15

(Ordfører)

Eyvind Vesselbo (V):

Ja, nu er jeg her, og det er jeg glad for, for det er et godt lovforslag, som vi er blevet enige om her i Folketinget. Vi har jo i en lang, lang periode set den ene frygtelige sag efter den anden om børn, der er blevet misrøgtet, børn, der er blevet misbrugt; ja, en overgang var det jo næsten sådan, at man fik en ny sag hver uge. Og derfor var det vigtigt, at der blev taget fat på det her område.

Man kan jo sige, at der egentlig var skabt nogle forudsætninger i forskellige lovgivninger for, at tingene skulle kunne fungere. Man havde bl.a. lavet Barnets Reform. Problemet var, at Barnets Reform jo ikke blev efterlevet på sådan en måde, at man fik forhindret og forebygget alle de her ting, som så er kommet frem i løbet af de sidste 1½-2 år, og derfor er det jo godt, at alle partierne nu i fællesskab kan være enige om, at der skal gøres en indsats for at hjælpe de børn, som har en risiko for at lide overlast, og at man også skal tage sig af de børn, som har lidt overlast, bagefter.

Men det vigtigste er selvfølgelig at få sikret, at så få som muligt bliver misbrugt eller misrøgtet enten derhjemme eller i det opholdssted eller hos den plejefamilie, hvor de er. Derfor er de fire centrale punkter, som er nøglen i det her lovforslag, vigtige, og dem vil jeg lige nævne.

Børnene skal høres og beskyttes, når der er mistanke om overgreb. Det er klart, at det er vigtigt, at også børnenes udsagn bliver en central del af den viden, der skal til for at forebygge eller reparere på det, der er sket. Det bliver så styrket nu.

Det næste har været et af de punkter, der sådan set har været mest diskussion om, for det er mest håndgribeligt. Det handler om de underretninger, som kommer fra folk, som siger, at der er noget galt i en familie eller på et opholdssted. Og dem skal man så også tage sig af så hurtigt som muligt. Nu er det indføjet her ganske klart, at underretninger skal vurderes inden for 24 timer. Men det er ikke nok at vurdere dem, det er et spørgsmål om, at der også skal ske en opfølgning på de her underretninger.

Det er en god ting, for så bliver det præciseret, at det altså ikke er nok, at man får en underretning og siger: Hovsa, det var da meget godt, den lægger vi lige over i vindueskarmen eller ned i skuffen, indtil vi får tid til at tage os af den. Nej, nu skal det ske inden for 24 timer, og der skal være en opfølgning.

Så er det også en meget vigtig ting, at man skal sikre, at mistrivsel og overgreb skal håndteres så tidligt som overhovedet muligt. Altså, det er jo egentlig bedst at forebygge, at der sker noget. Men når det så er i gang, gælder det om at få stoppet det så tidligt som muligt.

Endelig er det også vigtigt, at man får udbygget det forebyggende arbejde med en tværfaglig indsats.

Alle de ting er nogle helt centrale punkter, og jeg håber, at det her vil gøre, at der bliver mere styr på tingene.

Derudover er vi også i gang med at få vedtaget en tilsynsreform, som ud over den her overgrebspakke skulle kombinere tingene, sådan at man forebygger, men samtidig også hele tiden har tjek på både det kommunale tilsyn og nu også de nye socialtilsyn. Det er jo nogle alle tiders initiativer, vi her har taget i fællesskab.

Der er en enkelt lille ting, som man skal være opmærksom på i lovgivningen, og som ikke har været helt central, men den er så kommet med, nemlig at det også foreslås i lovforslaget her at øge støtten til plejefamilier, som ønsker at adoptere deres plejebarn. Det er sådan set fint nok. Man skal bare være opmærksom på det, som plejefamiliernes organisation udtaler i deres høringssvar, nemlig at det jo ikke skal være sådan, at man nærmest tvinger plejefamilierne til at adoptere med det formål, at man så sparer nogle penge på anbringelsen af børnene.

Det kunne jeg heller ikke forestille mig at nogen ville gøre – det ville man forhåbentlig ikke. Man skal bare være opmærksom på, at det her ligesom skal formuleres på sådan en måde, at plejefamilierne ikke bliver presset til at adoptere, fordi kommunerne eventuelt kan se en mulighed for, at hvis familierne adopterer, er der ikke længere de udgifter, som der er ved at anbringe børnene i familiepleje.

Det er bare lige en bemærkning om, at vi skal være opmærksomme på, at der ikke kommer en eller anden uheldig virkning af den her lovgivning.

Med de ord vil jeg sige, at Venstre støtter det her lovforslag, og vi ser frem til og glæder os til det videre samarbejde om det.

Kl. 15:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Maja Panduro, Socialdemokratiet.

Kl. 15:21

(Ordfører)

Maja Panduro (S):

Der sker jo vældig mange ting i dag. Nogle gange kan man have indtryk af, at det sted, der sådan er mindst bevågenhed på udefra, er Folketingssalen. Det er lidt en skam, for jeg synes faktisk, at det, vi står med her i dag, og som vi blevet enige om meget, meget bredt, er så helt utrolig vigtigt.

Vi er jo alle sammen gået ind i politik af en grund, og en af grundene til, at jeg endte med at engagere mig, var ønsket om at kunne gøre en forskel for lige præcis den her gruppe af børn, som måske er nogle af dem, der har vanskeligst ved selv at råbe op, og som der ikke altid rigtig har været så mange der har taget hånd om. Det gør vi noget ved nu – sammen – meget, meget bredt. Det er jeg helt vildt stolt over og helt vildt glad for.

Det er jeg, fordi jeg synes, at de ting, vi tager fat på nu, lige præcis repræsenterer mange af de ting, som jeg både har hørt i min tid som byrådsmedlem, og som jeg hører, når jeg kommer rundt og taler med fagpersonale, med pædagoger, skolelærere, med sagsbehandlere, og når vi taler med børneorganisationerne. Det er nogle af de ting, som har været efterlyst af så mange igennem ganske lang tid.

Foruden at bygge på en meget bred politisk enighed og et fælles politisk ønske om faktisk at ville gøre en forskel for at skærme og værne om de her børn, bygger forslaget også på et meget grundigt forarbejde, både fra Ankestyrelsen og fra et ekspertpanel. Ministeren nedsatte panelet på baggrund af den kulegravning af alle de frygtelige sager, vi har hørt om igennem de seneste år, så de kunne komme med nogle meget konkrete anbefalinger til, hvad det så lige præcis er, vi skal gøre.

Når nu vi har ønsket og den politiske vilje, hvad er det så for nogle redskaber, vi skal sætte ind med for rent faktisk at kunne gøre en forskel for lige præcis de her børn?

Ordførerne før mig har jo forklaret flere af grundelementer i den her pakke. Det er en ganske stor pakke, så jeg vil anbefale, hvis man sidder derude, at man faktisk går ind og kigger den igennem. Og jeg ved, at ude i kommunerne og derude, hvor de har med de her børn at gøre, glæder de sig faktisk rigtig meget til at komme i gang med de her nye værktøjer, som vi nu giver dem.

Det ser jeg rigtig meget frem til at vi får gjort. Og hvis vi netop, som også den tidligere ordfører nævnte, samtidig med at vi nu får lavet tilsynsreformen, som vi jo heldigvis også meget bredt er enige om, rent faktisk lykkes med det her, mener jeg, at vi skaber en mindre socialpolitisk revolution for nogle af dem, som har allermost brug for os. Og det ser jeg frem til.

Derfor kan Socialdemokraterne meget varmt bakke op om lovforslaget, som det ligger her.

Kl. 15:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det fru Linda Kristiansen, Radikale, som ordfører.

Kl. 15:24

(Ordfører)

Linda Kristiansen (RV):

Tak for ordet. Fru Liv Holm Andersen er desværre forhindret, så jeg har fået lov til at få æren af at læse hendes tale op. Jeg må sige, at

emnet taget i betragtning er jeg stolt over at få lov til at læse den her tale op.

Dette lovforslag udmønter overgrebspakken, som er en samlet pakke af tiltag for at forebygge overgrebssager og behandle disse sager bedre. Forslaget er en del af satspuljeaftalen og dermed en prioritering af og satsning på et område, som vi bredt hen over Folketingets partier finder vigtigt. Det er betryggende og glædeligt, for ethvert barn, der har været udsat for noget af det frygteligste, der kan overgå et barn, hvor der ikke er blevet grebet ind, er et barn for meget.

Derfor er jeg glad for at stå på talerstolen i dag med et lovforslag, der bl.a. indeholder, at alle, der arbejder med børn, skal opkvalificeres til at komme videre med overgrebssager, at der kommer børnehuse i hver region, som bliver en fælles indgang til sociale myndigheder og politi og sundhedsvæsen, at alle indberetninger skal vurderes inden for 24 timer, og flere andre tiltag, som alle baserer sig på det samme, nemlig hurtigere og bedre handling i forbindelse med overgrebssager.

Samtidig sættes der et arbejde i gang, som baseres på både kampagnevirksomhed og undervisning, med at udbrede viden om rettigheder blandt børn for på den måde at ruste børnene til at sige fra og søge hjælp. Børnene skal vide, hvad der er forkert, og at de også har rettigheder, selv om de voksne normalt bestemmer.

Alt i alt er vi i Det Radikale Venstre meget glade for lovforslagets initiativer og kan således støtte forslaget.

Kl. 15:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det fru Anne Bastrup fra Socialistisk Folkeparti som ordfører.

Kl. 15:26

(Ordfører)

Anne Bastrup (SF):

Det her er forhåbentlig sidste skud på stammen af de talrige ændringer af servicelovgivningen, vi har lavet siden, tror jeg, 1999. Da hed det så Barnets Reform og barnepakke I, og jeg skal komme efter dig. Nu har vi simpelt hen været alle små hjørner igennem i servicelovgivningen.

Vi har haft rigtig mange forfærdelige børnesager. Vi har gang på gang kunnet konstatere, at kommunerne ikke engang opretter en sag, hvis de får en anmeldelse af, at der er et barn, der er truet. Vi kan se, at selv i pæne kommuner viser det sig, hvis der bliver foretaget sådan en undersøgelse af et konsulentfirma, at der er sket fejl på fejl på fejl. Det er ikke bare sådan nogle formelle fejl, men det er materielle fejl, og det vil sige, at man ikke tager en børnesamtale med et barn, som er alvorligt truet. Man tager ikke fat i det der enkelte barn, man tager ikke kontakt med familien. Jamen altså, man kan simpelt hen blive overrasket over, hvor mange fejl der kan nå at blive lavet i en enkelt i øvrigt velfungerende kommune.

Derfor må vi satse på, at det her simpelt hen er sidste gang, vi skal ind at reparere på lovgivningen. Vi har været meget detaljerede i den her lovgivning – i mine øjne i virkeligheden for detaljerede. Derfor skal vi også, når vi så har fået opdraget kommunerne ordentligt, sikre, at vi ikke fastholder en meget detaljeret lovgivning, hvis det viser sig, at vi får ændret det, som jeg tror er det helt, helt afgørende, nemlig kulturen i den enkelte socialforvaltning. Det skal være helt grundlæggende og fundamentalt, at man tager en samtale med børnene, og at man naturligvis involverer netværket: Hvad er udfordringerne med den her familie? Er der nogle andre ting, vi kan sætte i gang, således at vi får samlet op på en dysfunktionel familie, samlet op på de problemer, den pågældende familie har?

Så er vi jo heldigvis også ved at lave en tilsynsreform – vi satser på, at forslaget bliver fremsat her efter påske – som rent faktisk også kan tage et skridt ned i, hvad det så er, der sker, når barnet bliver an-

bragt uden for eget hjem. Er der den ordentlige behandling af barnet? Har vi sikkerhed for, at der ikke er børn, der på den der institution eller det opholdssted, hvor de bliver anbragt, bliver udsat for overgreb?

Jeg tror, at vi har været alt igennem. Jeg håber, at hver en sten er blevet vendt. Jeg håber inderligt, at vi så også i forbindelse med den rådgivning, vi har fået af forskellige kloge folk, har truffet de rigtige valg om, hvad det er for nogle metoder, der skal bruges.

Jeg er fuldstændig enig med hr. Eyvind Vesselbo i, at noget af det vigtige er, at man får sagerne ind, og at velkvalificerede folk får mulighed for at se alle de indberetninger, der måtte komme til kommunen, og så kan man på fagligt kvalificeret vis træffe beslutning om, hvem der skal visiteres videre til særlig behandling, og hvor man kan sige, at det er en fejl, at den her indberetning er kommet, og at man tager en samtale med lægerne om, hvad det handler om der, således at man kan fokusere på de børn, der er alvorligt truet.

Vi satser på børnehuse, men først og fremmest tror jeg vi skal satse på, at vi kan få flyttet og ændret tænkningen hos lærere, hos personalet i daginstitutioner og i socialforvaltninger, i forhold til hvad det er for en tilgang, vi har til børn og deres barndom. Så satser jeg på, at vi nu for sidste gang laver en ændring af servicelovens kapitel om særlige foranstaltninger for børn og unge, således at vi kan føle os mere trygge – vi kan aldrig være sikre – når vi fremover slår op i en eller anden tilfældig avis, og kan sige: Der er ingen børnesager i den her uge. Det er rigtig, rigtig godt. Fremover, om et halvt år er der ingen børnesager.

Sådan tror jeg at vi hele tiden skal satse på, at det her er sidste punktum. Nu kører det bare. Vi forventer, at socialrådgivere, kommunalpolitikere og vi selv bruger den indvendige side af hovedet i fortolkningen af den her lovgivning, således at vi tager det store skridt frem og holder op med at lave ændringer i den her lovgivning. Nu skal der bare handling til. Men vi støtter naturligvis forslaget.

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger. Jeg ser ikke ordføreren for Enhedslisten, og derfor går vi videre til ordføreren for Liberal Alliance, fru Thyra Frank.

Kl. 15:30

(Ordfører)

Thyra Frank (LA):

Præcis som fru Maja Panduro nævnte, har de tidligere ordførere så smukt gennemgået det her lovforslag, L 181, og jeg vil blot tilføje, at vi fra Liberal Alliance med glæde støtter forslaget, som vi synes det er fantastisk at vi er kommet frem til.

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Det Konservative Folkeparti, fru Benedikte Kiær.

Kl. 15:31

(Ordfører)

Benedikte Kiær (KF):

De seneste år er vi blevet rystede gang på gang af nogle forfærdelige historier, nogle forfærdelige historier om nogle børn og unge mennesker, som er blevet svigtet, svigtet af deres forældre; måske er de blevet udsat for overgreb, måske også seksuelle overgreb, men de er også blevet svigtet af det samfund, som ellers skal gribe ind, når der er nogle børn, der er i sådan en forfærdelig situation. Det er noget, der ryster os alle, og især er det rystende, at nogle af de her børn har levet under sådan nogle vilkår i mange år. Noget af det har vi ikke engang opdaget, og det er først, når de bliver voksne, at vi får at vide, hvad det er for en forfærdelig historie, de har at fortælle.

Det er nogle historier, som også i den grad viser, at der er behov for ændringer, også ændringer af den kultur, der er i forhold til børn, der har det svært, og den tilgang, man har til børn, der har det svært. Og det er jo baggrunden for, at vi gennem årene har kunnet se det ene tiltag efter det andet for netop at hjælpe de her børn, sådan at de ikke skal leve under sådan nogle forhold. Der har f.eks. været anbringelsesreformen, og Barnets Reform er jo også en af de rigtig store reformer, et af de rigtig store tiltag, som netop skal ændre revolutionerende ved det her område.

Jeg har selv som minister oplevet mange af de her forfærdelige sager, og jeg var med til at få vedtaget Barnets Reform. Jeg husker tydeligt, hvor mange gange vi hørte kommentaren i forbindelse med Barnets Reform, når nogle kommuner ikke havde implementeret den, at de jo var i gang med at implementere den. Men loven var trådt i kraft, og loven skulle sådan set virke alle steder, i alle egne, i alle kommuner. Derfor satte jeg også gang i en undersøgelse, som Børnerådet skulle foretage, netop for at tale med de børn, det drejer sig om, om, hvordan de egentlig oplevede det at være anbragt på en institution. Der blev også nedsat et ekspertudvalg, som netop skulle se på, hvordan og hvorledes Barnets Reform egentlig blev iværksat og implementeret ude i de enkelte kommuner. For vi skal simpelt hen hjælpe de børn, som ellers er udsat for et kæmpe svigt.

Der kom som bekendt et valg, og jeg er glad for, at ministeren, som sidder på området, har taget tråden op på det område, for det er et område, som i høj grad har været præget af, at vi alle sammen er meget enige om, at der skal ske noget, og at der skal ske noget revolutionerende. Det kan man bare se med anbringelsesreformen og med Barnets Reform, altså at der er en enighed i Folketinget om, at vi skal give de her børn den rigtige hjælp.

Vi kan også nu se resultatet af det arbejde, som ministeren har sat i gang. I det, som så hedder overgrebspakken – man kunne måske have brugt et andet ord – er der nogle forslag, som netop skal lave nogle justeringer. Nogle af de justeringer er rigtig gode, rigtig kloge, og om andre justeringer tænker jeg: Skal man virkelig til at skrive det ind i en lovgivning, for det er jo egentlig noget, der for mig virker som sund fornuft. Det er f.eks., at man ikke skal lade børn have samvær med deres forældre, uden at der er en eller anden overvågning, hvis det drejer sig om nogle forældre, som faktisk har udøvet seksuelle overgreb på barnet.

Men som sagt går det her forslag ind og præciserer og justerer nogle ting, og så er der også et par ting, jeg meget gerne lige vil fremhæve, som jeg synes er meget, meget væsentlige, og som virkelig vil styrke området og virkelig vil hjælpe de børn, som det drejer sig om. Med det her forslag får børn nu ret til en bisidder, når de i de her sager skal sidde over for en socialrådgiver. Jeg synes, det er rigtig, rigtig godt, at de nu har ret til en bisidder, for nogle gange, når man har siddet over for en myndighedsperson, som har gennemgået ens sag, kan man bagefter ikke huske, hvad det var, der blev sagt til en, eller man har måske ikke helt forstået, hvad det egentlig er, det hele går ud på. Derfor er det rigtig godt, at børn nu får ret til en bisidder.

Derudover synes jeg også, det er meget spændende – og jeg vil følge det meget nøje – med den her støtte til børn og unge, hvis de gerne vil køre en erstatningssag mod en af de kommuner, som i den grad bare har siddet på hænderne og fuldstændig overhørt den ene underretning efter den anden. Det er der jo desværre nogle eksempler på – det har vi desværre set i nogle af de her sager – altså at der er kommuner, der bare har siddet på hænderne. Nu bliver der så mulighed for, at de pågældende børn og unge kan få støtte til faktisk at køre en erstatningssag. Det er også noget, jeg venter mig meget af og vil følge meget nøje.

Så blev det sagt af SF's ordfører, at der er sket mange tiltag gennem årene, og det er jeg fuldstændig enig i. Og der var en bøn, kunne jeg høre, fra SF's ordfører om, at det ligesom må være der, hvor

vi kan sætte punktum i forhold til de tiltag, og at vi nu forhåbentlig ikke skal i gang igen med at lave ny lovgivning. Det kunne jeg håbe, men jeg tør ikke give nogen garanti, for det er et område, der også er under fortsat udvikling. Med det forslag, vi står med nu, håber jeg at vi i langt højere grad og meget hurtigere kan give de børn, som er udsat for omsorgssvigt, en meget hurtigere og mere kvalificeret og effektiv hjælp.

Vi støtter forslaget.

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det social- og integrationsministeren.

Kl. 15:37

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Tak for det.

Hvis man på et eller andet tidspunkt vil gå tilbage og finde ud af, hvad der egentlig blev sagt fra Folketingets talerstol den dag, hvor vi skulle førstebehandle L 181, vil folk nok sidde og tænke: Ja, der var lidt debat, og der var mange gode ting, der blev nævnt. Men det, som folk ikke kan se, er, at vi, som er til stede her i salen, og som repræsenterer alle de politiske partier i Folketinget, har arbejdet med det her dag ud og dag ind. Det kan man ikke se, hvis man på et tidspunkt skal læse udskriften igennem for at finde ud af, hvad det så egentlig var, der blev drøftet og forhandlet fra Folketingets talerstol. Da vil man ikke kunne se, at vi har siddet i Social- og Integrationsministeriet og holdt det ene møde efter det andet om, hvordan vi præcis kunne løfte den her indsats.

Jeg vil gerne bruge anledningen til sige tak – tak til alle repræsentanter for alle Folketingets partier. Nogle gange kommer man til at tænke på, at når vi er i sådan et politisk miljø, som vi er, går det nogle gange lidt op i, at man også skal være lidt efter hinanden – der er nogle, der er i regering, der er nogle, der er i opposition – og der er nogle gange noget, som afstedkommer, at man så kan fornøje sig lidt med det. Men når alt skrælles væk og vi kommer til at sidde og tale om det, der er allermost alvorligt, og det, der ligger vores hjerte allernærmest, så er det lige præcis, hvordan vi hjælper de udsatte børn. Hvordan forhindrer vi, at børn bliver udsat for overgreb? Hvordan styrker vi den indsats, der skal være?

Når vi sidder og kigger hinanden i øjnene hen over bordet, er det også, at vi kan finde hinanden, og at samtlige Folketingets partier lægger alt til side og kun har ét fokus, nemlig hvordan vi i fællesskab sørger for at få lavet en aftale, der holder, og som hjælper. Det vil jeg bare sige alle tak for. Jeg er stolt af, at det er lykkedes at samle alle om den her indsats. Alle har bidraget med spørgsmål og ideer. Vi har et fælles ejerskab til den her lovgivning, og vi har et fælles ejerskab til også at følge op på den.

En af de ting, som tidligere ordførere har været inde på, har jo været, at man i mange år har arbejdet på at løfte og rette op på børneområdet, fordi den sagsbehandling, der har været i kommunerne, ikke har været tilstrækkelig. Den hjælp, børn og familier har fået, har ikke været god nok. Man har vedtaget lovgivning, og alligevel er den ikke blevet implementeret, og der har været det ene og det andet.

Det har vi jo i fællesskab taget konsekvensen af med det her nye lovforslag, fordi vi bl.a. sørger for, at Ankestyrelsen skal følge op på implementeringen. Vi ændrer den måde, kommunerne skal lave deres indsats på, så de eksempelvis efteruddanner sig samlet og løfter. Vi har haft fokus på barnets rettigheder; på de fagligheder, der skal være i spil, når man skal give den rigtige indsats; på hastigheden, hvormed det er vigtigt at en underretning bliver kigget på; at der skal være systematik i den måde, som kommunerne arbejder med de her sager på.

Så uden at gennemgå lovforslaget fra A til Z vil jeg bare slutte af med endnu en gang at sige, at vi har siddet med hinanden i rigtig,

rigtig mange timer, og det vil jeg igen sige tak for. Og så vil jeg love, at vi kommer til at bruge endnu flere timer, for vi følger det her til dørs, og det gør vi i fællesskab. Det her *skal* implementeres, det her *skal* lykkes. Det skal vi, der er herinde, tage ansvar for i fællesskab, og det gør vi, for det fortjener ungerne. Og vi har alle sammen indtil videre vist, at vi også er i stand til at levere det. Så tak for et rigtig godt samarbejde om L 181. Jeg glæder mig til, at vi følger det til dørs, for den her indsats kan kun blive bedre, og det bliver den, når vi gør det i fællesskab. Tak.

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det.

Der er ingen, der har bedt om ordet, og dermed er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 182:

Forslag til lov om ændring af lov om menighedsråd. (Bedre samarbejdsmuligheder, lempelse af udvalgsstrukturen, nye regler om fælles menighedsråd, forenkling af arbejds gange m.v.).

Af ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen).

(Fremsættelse 13.03.2013).

Kl. 15:41

Forhandling

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Forhandlingen er åbnet. Og den første ordfører er ordføreren for Venstre, hr. Eyvind Vesselbo.

Kl. 15:41

(Ordfører)

Eyvind Vesselbo (V):

Da Venstres ordfører på det her område ikke kan være til stede, har jeg fået hans tale, og den vil jeg så læse op. Den repræsenterer jo så Venstres synspunkter i den her sag.

Dette lovforslag fra regeringen har til formål at forenkle og tydeliggøre bestemmelserne i menighedsrådsloven; at lægge op til en udvidelse af de tilfælde, hvor menighedsråd kan samarbejde, uden at dette forudsætter en vedtægt; at lempe udvalgsstrukturen for små menighedsråd på fem medlemmer; at oprettelse af fælles menighedsråd ikke længere skal være geografisk afgrænset til pastoratet; at sognets hjemmeside i højere grad alene kan benyttes til information; at menighedsråd kan beslutte, at sagsmateriale alene skal sendes elektronisk, og endelig er der enkelte andre småændringer.

Venstre kan støtte lovforslaget – især efter at ministeren har imødekommet en del af høringssvarene, som indeholder meget relevante forslag og indsigelser. Venstre er meget interesseret i, at der sker en forenkling og en afbureaukratisering af folkekirken. Der findes omkring menighedsrådsarbejdet utrolig mange bestemmelser og regler, der gør arbejdet besværligt og byrdefuldt. Et menighedsrådsarbejde skulle gerne være interessant, spændende og vedkommende og ikke bureaukratisk og usmidigt.

Lovforslaget er et skridt i den rigtige retning, men vi skal langt videre, så menighedsrådsarbejdet bliver legende let. Derfor kan der

kun opfordres til, at alle folkekirkens aktører, især menighedsrådene og de enkelte menige menighedsrådsmedlemmer, til stadighed kommer frem med forslag til, hvordan der kan forenkles og afbureaukratiseres. Og Venstre vil i udvalgsarbejdet følge op på de spørgsmål, der er rejst i høringssvarene, og som ministeren endnu ikke har imødekommet, men som alligevel må anses for at være relevante synspunkter, når det gælder om at gøre tingene mere enkle og mindre bureaukratiske. Det gælder også nye synspunkter, der må komme frem under udvalgsbehandlingen.

Menighedsrådene og deres arbejde har Venstres store bevågenhed, og som jeg sagde, støtter Venstre lovforslaget.

Kl. 15:43

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Socialdemokraterne, fru Karen J. Klint.

Kl. 15:43

(Ordfører)

Karen J. Klint (S):

Tak for det. Jeg vil indledningsvis kvittere for den forlængede tidsfrist, der er kommet, til debatten om regeringsudvalgets første udspil til en debat om folkekirkens struktur. Det synes jeg hænger meget godt sammen med den regelforenkling, som lovforslaget her lægger op til. Den debat om folkekirkens fremtidige struktur og om mere gennemsigtighed er jo en debat, som vi Socialdemokrater har rejst for flere år siden.

Jeg blev rigtig glad, da jeg læste alle høringssvarene, for der er faktisk mange af høringssvarene, der giver os ret i, at der er behov for strukturændringer, forenklinger og oprydning. Flere svarer, at de siger o.k. til lovforslaget i dag, fordi det da fjerner nogle besværligheder, men at det ikke gør nogen grundlæggende forskel. Ja, der er faktisk nogle af høringssvarene, der siger, at der ikke er ret meget revolutionerende i det her lovforslag, så de ser faktisk frem til, at der sker noget mere. Det tillader jeg mig at tolke derhen, at der i dag er en parathed i det kirkelige landskab til at drøfte en mere gennemsigtig og forenklet struktur, hvor det bliver nemmere at påtage sig det ansvar, det er at drive den danske folkekirke lokalt. Jeg tolker det også som et udtryk for, at der er en meget stor vilje til samarbejde om det strukturarbejde, som bliver lagt ud til en stor, bred debat senere på året og mindst et halvt år frem og så igen efter årsskiftet. For vi får jo mere end en debatrunde, og det synes jeg er vigtigt.

Hvad angår dagens lovforslag, så handler det jo om forenklinger, og når menighedsrådene ønsker at gå sammen og udvide samarbejdet, er det jo dejligt, at der sker noget nu, og at vi ikke bare venter på den store omgang. Det er da godt, at der kommer nogle forenklinger, så man ikke længere skal søge ministeriet om dispensationer, når man lige så godt lokalt kan blive enige om et fornuftigt samarbejde.

Det er også godt, at der kommer nogle forenklinger, så man ikke skal annoncere alt via ugeavisen eller i andre trykte medier, men at man kan gøre det over internettet. Men modsat vil min personlige opfordring så også være, at man ikke helt skal udelukke ugeaviserne, for det er jo kun de meget kirkeinteresserede, der går ind på sognets hjemmeside og ser efter nogle ting. Så hvis man ligesom vil gøre folkekirken stadig mere åben for ikke kirkevante, er det rigtig godt stadig væk også at bruge ugeaviserne og andre trykte medier til at fortælle om alt det gode, der sker, både i selve kirkerummet og ikke mindst også i sognegårde og i forbindelse med de aktiviteter, som folkekirken står for.

At det så også er nødvendigt at udarbejde et lovforslag, der fastslår, at man ikke længere skal skrive, hvor lang tid et møde skal tage, er for mig et bevis på, at vi har været for detaljerede i lovgivningen om folkekirken. Altså, tænk sig, at man i det hele taget skal behøve at afskaffe sådan nogle regler – jeg synes jo slet ikke, at de skulle have været opfundet, hvis jeg kan sige det på den måde.

Så er der også nogle vigtige ting om præsters forhold, bl.a. i forbindelse med kirkelukninger, som er aktuelt nu. Der er det jo meget godt, at det nu bliver sagt tydeligt, hvem der er med til det, og hvem der kan stemme om det.

Jeg ser lovforslaget som et skridt i den rigtige retning og glæder mig til, at der skal tages et større skridt senere. Så fra Socialdemokraternes side støtter vi lovforslaget, og jeg skal hilse fra SF og Liberal Alliance og sige, at det gør de to partier også.

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Dansk Folkeparti, hr. Christian Langballe.

Kl. 15:47

(Ordfører)

Christian Langballe (DF):

Jeg siger tak til formanden og vil blot bruge anledningen i forbindelse med det her lovforslag til at sige noget om menighedsrådene, for de er igennem årene blevet begravet i et overvældende bureaukrati af regler og forordninger. Bl.a. er regnskaberne blevet så komplicerede, at det næsten kræver en videregående uddannelse for at forstå dem. Der er også kommet så mange regler i forhold til det praktiske arbejde, at de dræner medlemmerne for enhver form for virkelyst.

Årsagen er, at man i stigende grad er begyndt at betragte folkekirken som en koncern og et offentligt forvaltningsvæsen, og at biskopper og provster og præster betragtes og selv i stigende grad optræder som funktionærer og embedsmænd snarere end som forkyndere af Guds ord.

Menighedsrådene opfattes ligeledes i højere grad som en bestyrelse i koncernen, som får det folkekirkelige maskineri til at køre, end som repræsentanter for sognet og for den evangelisk-lutherske menighed. Det er klart, at hvis denne dræbende, kedsommelige funktionær- og koncernopfattelse breder sig og bliver synonym med folkekirken, dør den jo ganske af sig selv. Ja, folkekirken er i dag snøret ind i love og regler, hvilket ikke ligefrem virker motiverende i forhold til det at gå ind i et menighedsråd.

Vi i Dansk Folkeparti er derfor tilhængere af enhver form for forenkling, der kan gøre livet lettere for menighedsrådene, så de kan bruge deres liv og deres tid på noget væsentligt. Vi så på den anden side gerne, at der så også var tale om en virkelig forenkling. Man kunne have lavet en regulær forenkling af regnskabssystemerne, som efter mine egne erfaringer er det, der fylder langt det meste, og som man bruger utrolig meget tid på. Det må være et forholdsvis enkelt greb at lave en markant forenkling af regnskaberne i stedet for, som der barsles med i en kirkekommission, at oprette et synodalt pavedømme, som skal diktere, hvad folkekirken mener.

Vi er som sagt overvejende positive over for forslagene. Der er så også et punkt i lovforslaget, som for mig giver anledning til kommentarer og rejser nogle spørgsmål. Det er forslaget om, at der skal kunne oprettes menighedsråd på tværs af sognegrænser uden dispensation.

For mig udgør det enkelte sogn kernen i det folkekirkelige demokrati. Folkekirken er det enkelte sogn og den enkelte sognekirke, og menighedsrådets ansvar er netop den lokale sognekirke. Når der gives mulighed for uden dispensation at oprette fælles menighedsråd, og når disse menighedsråd end ikke er geografisk forbundne, er risikoen for problemer unægtelig større. Kan det fælles menighedsråd eksempelvis opløses i funktionsperioden, hvis det viser sig, at samarbejdet ikke fungerer osv. osv.?

Vi er positive og siger ja til lovforslaget, men har altså disse enkelte forbehold, hvor vi gerne vil have nogle uddybende svar. Tak.

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Det Radikale Venstre, fru Linda Kristiansen.

Kl. 15:51

(Ordfører)

Linda Kristiansen (RV):

Tak for ordet. Jeg tjekkede lige min blog i går og kunne se, at jeg i hvert fald i 6 år har debatteret afbureaukratisering. På den baggrund er det faktisk lidt rart at stå her i dag og holde min sidste ordførertale om et forslag, der netop handler om afbureaukratisering.

Formålet med forslaget er at gøre rammerne for menighedsrådenes arbejde enklere. Forslaget her er ikke revolutionerende, men det er uden tvivl et skridt i den rigtige retning. Vi lægger op til en udvidelse af de tilfælde, hvor menighedsrådet kan samarbejde, uden at dette forudsætter en vedtægt. Såfremt to eller flere menighedsråd ønsker at nedsætte et fælles udvalg i forbindelse med samarbejde, skal der ikke længere søges dispensation, og menighedsrådet får også mulighed for at beslutte, at materiale alene skal sendes elektronisk ud til rådets medlemmer – bare for at nævne nogle af forslagets elementer.

Som sagt er dette ikke jordens mest revolutionerende forslag, men som lektor i teologi ved Aarhus Universitet Peter Lodberg siger, er det et lille skridt, der signalerer, at nu er der sat en retning, og så handler det om at få fulgt op på den retning hen ad vejen.

Det Radikale Venstre synes, at retningen er rigtig og bakker derfor gladeligt op om forslaget.

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Det Konservative Folkeparti, fru Benedikte Kiær.

Kl. 15:53

(Ordfører)

Benedikte Kiær (KF):

Da ordføreren ikke kan være her i dag, holder jeg hr. Per Stig Møllers tale.

Dette lovforslag har til formål at forenkle menighedsrådenes arbejde. Idet vi går ud fra, at Landsforeningen af Menighedsråd har været inddraget og hørt, og at den støtter forslagene, kan vi tilslutte os dem.

Menighedsrådsarbejdet er frivilligt og er i tidens løb blevet belastet af mange snærende regler, som gør det svært for travle borgere også at påtage sig dette frivillige og vigtige arbejde. Menighedsrådenes aktiviteter er i høj grad med til at holde det folkelige liv levende overalt i landet. Derfor skal vi gøre, hvad vi kan, for at lette dem i arbejdet og ikke gøre det mere tidskrævende, end det behøver at være. Vi må også gøre det muligt for dem at arbejde ubureaukratisk på tværs med hinanden, for som borgere bevæger vi os jo i forvejen på kryds og tværs af de sognegrænser, de færreste af os er opmærksomme på til hverdag.

Derfor støtter vi forslaget, men altså under forudsætning af at menighedsrådene selv ønsker det, for det er jo dem og deres arbejde og betydning, dette forslag drejer sig om.

Kl. 15:54

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen korte bemærkninger. Så er det ministeren for ligestilling og kirke.

Kl. 15:54

Ministeren for nordisk samarbejde (Manu Sareen):

Tak, formand, og tillykke med debuten. Det er vist i dag, ikke? Nå, men tillykke alligevel. Og tak til ordførerne.

Lov om menighedsråd gennemgik senest i 1994 en omfattende revision, og jeg har derfor sammen med Landsforeningen af Menighedsråd fundet det relevant, at der nu foretages en gennemgang af loven, hvilket afspejles i lovforslaget. Hovedformålet med lovforslaget er at forenkle og tydeliggøre rammerne for menighedsrådets virksomhed for derved at sikre, at rammerne for menighedsrådenes arbejde er enkle. Enkle og forståelige regler om menighedsrådenes virksomhed er vigtige, for derved støtter vi de mange frivillige og engagerede menighedsrådsmedlemmer i arbejdet i de enkelte menighedsråd, som flere ordførere også har været inde på.

Derfor glæder det mig, at der i høringen og også i debatten i dag har været en bred opbakning til de forslag, som jeg har fremlagt til en lempelse af en række bestemmelser i menighedsrådsloven. Hovedindholdet i lovforslaget er omtalt både i min skriftlige fremsættelsestale og i lovforslagets bemærkninger, og derfor vil jeg også gerne nævne, at jeg naturligvis står til rådighed for besvarelse af de spørgsmål – og det gør ministeriet selvfølgelig også – som udvalget ønsker at få belyst under udvalgsbehandlingen.

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det.

Der er ingen, der har bedt om ordet, og dermed er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kirkeudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 15:56

Meddelelser fra formanden**Tredje næstformand (Camilla Hersom):**

Fra medlem af Folketinget fru Zenia Stampe, der har orlov, har jeg modtaget meddelelse om, at hun fra og med den 2. april 2013 atter kan give møde i Tinget.

Fru Linda Kristiansens hverv som midlertidigt medlem af Folketinget ophører fra nævnte dato at regne.

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 2. april 2013, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside. Jeg skal øvrigt henvise til ugeplanen, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 15:56).